Nr. 278. Środa, 6 Grudnia 1911. Rok 101.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa: **rocznie** . . . . 32 K, | **ćwierćrocznie** 8 K — h, **półrocznie** . . . 16 K, | **miesięcznie** 2 K 70 h,
miejscowa: **rocznie** . . . 24 K, | **ćwierćrocznie** . . 6 K, **półrocznie** . . 12 K, | **miesięcznie** . . . 2 K.
W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Prezydent Ministrów w porozumieniu z P. Ministrem spraw wewnętrznych przydzielił komisarza powiatowego, Henryka Żeleńskiego, do służby w biurze komisyi dla reformy administracyi w Wiedniu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 5 grudnia

Rada państwa.

Z komisyi budżetowej Izby posłów.

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej p. Diamand wskazał, że stronnictwo jego broniło zawsze budowy dróg wodnych; specyalnie kanał Dunaj-Odra ma żywotne znaczenie dla Galicyi i dla Austryi Dolnej. Socyaliści odrzucają wszelkie wynagrodzenie za kanały i sprzeciwiają się dalszemu odkładaniu budowy.

Następnie omawiał p. Diamand zastój w produkcyi soli w Galicyi.

Dla sposobu rządzenia w Austryi charakterystyczne jest powołanie Kierownika Ministerstwa rolnictwa na stanowisko Ministra skarbu. Dowodzi to — zdaniem mowcy — że interesy wielkiej własności są przedewszystkiem brane w rachubę. Rozdział kontyngentu wódczanego miał odbyć się w sierpniu 1910 drogą ustawową, poradzono sobie jednak wówczas § 14, teraz łączy się znów rozdział kontyngentu z prowizoryum budżetowem. Przedstawiciele włościaństwa przychodzą z pomocą dziedzicom, by im przyznać 20 milionów premii. W Austryi istnieje 8 nowych gorzelń chłopskich, które mają otrzymać zaledwie 2.200 hl. na milion hl. Kontyngent jest, zdaniem mowcy, pozostałością feudalizmu, udziałem prywatnych dziedziców w podatkach państwowych. Prasa konserwatywna była też wzburzona uchwałą komisyi drożyźnianej, w której dopatrzono się naruszenia świętego, jak się wyraża mowca, „kontyngentu“. P. Steinwender nazwał w r. 1898 kontyngent wódczany zbyt wielką zapłatą cnoty, a było to w czasach niemieckiego liberalizmu.

I dziś — wywodził mowca — płacimy nagrody za cnotę.

Wedle p. Diamanda, w spisie osób interesowanych w kontyngencie spirytusowym znajduje się prawie cały almanach gotajski z apanażami 20 milionów, a zaraz obok figuruje p. Antoni Dreher. Do tego przyłączono jeszcze bonifikacye za wytwórstwo, dochodzące do 10 kor. za hl. Obecnie przedstawiciele włościaństwa — ciągnął mowca dalej — chcą za premie 40.000 uchwalić 30-milionowy kontyngent i bonifikacye z kieszeni tych, którzy piją wódkę. Jeśli już kontyngent nie może być natychmiast usunięty — sądzi mowca — to należy przynajmniej znieść bonifikacye, a zaoszczędzi się 7·5 miliona bez potrzeby powoływania do życia komisyi oszczędnościowej. Izba panów — słowa mowcy — znajdzie zapewne tyle uczucia wstydu w sobie, by z powodu tego napiwku nie wywoływać konfliktu z Izbą posłów, Izba ludowa zaś nie będzie popierała tego najniebezpieczniejszego kartelu interesentów wódczanych. W czasie, gdy niema pieniędzy dla głodnych tkaczy — prawił mowca — pragnie się tym panom darować 27·5 miliona, zkąd jednakowoż wziąć 20 milionów na wniosek p. Waldnera, o tem panowie nie wiedzą. Gorzelnicy nie płacą przez 6 miesięcy podatku, co jest znów — wedle mowcy — darowizną w kwocie 1·2 miliona tak, że gorzelnikom w ogólności daje się 8·5 miliona. Jeśli kontyngent nie będzie rozdzielony to w takim razie tych 8·5 mil. będzie można przekazać krajom na poprawę płac nauczycielskich.

Mowca czyni wkońcu wniosek:

I. ustęp § 7 (udogodnienia dla gorzelń rolniczych) ust. z 20 czerwca 1888 w brzmieniu Najw. Ces. rozporządzenia z 17 lipca 1898 część II. przestaje mieć moc obowiązującą; suma 7,500.000 koron przyznana zostaje krajom w stosunku do ich wydatków na płace nauczycielskie na poprawę tych płac.

Mowca wnosi również zmianę § 79.

Dziś dalsze obrady.

Z komisyi spraw urzędniczych.

Komisya spraw urzędniczych przyjęła §§. 47—54 w brzmieniu przedłożenia rządowego.

Przy § 55 (urlopy) referent p. Waber uczynił wniosek, aby minimalny urlop dla praktykantów wynosił 14 dni, dla urzędników XI. i X. rangi bez względu na czas służby 3 tygodnie, IX. i VIII. rangi 4 tygodnie, od VII. w dół 5 tygodni.

Referent zaproponował także skreślenie przedostatniego ustępu tego paragrafu, który to ustęp opiewa: „Jeżeli urzędnik przeszedł z jednego do innego państwowego stosunku służbowego, podległego postanowieniom tej ustawy, to może mu być przy wymiarze urlopu doliczony odpowiedni okres czasu“.

Przedstawiciele Rządu oświadczyli się przeciw wnioskowi, który w konsekwencyi musiałby sprowadzić znaczne powiększenie personalu.

Wniosek referenta uchwalono.

Uchwalono ponadto wniosek p. Hofmana, zmieniający brzmienie ustępu: „Każdy urzędnik ma prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, o ile względy służbowe nie stoją temu na przeszkodzie“ w ten sposób, że zamiast słowa: „służbowe“, wstawia się: „konieczne“.

§§. 56—58 przyjęto w brzmieniu rządowem.

Przy §. 59 (płace) postawił referent p. Waber wniosek, by urzędnicy prowizoryczni byli traktowani na równi z definitywnymi co do awansu czasowego.

Tak też uchwalono.

Dyskusyę nad §§. 60—73 odroczono, albowiem subkomitet postanowił w niedzielę co do nich zasięgnąć informacyj ze strony skarbu co do terminu awansu czasowego.

§§ 74—75 przyjęto w brzmieniu rządowem.

W ciągu dyskusyi p. Forstner uczynił wniosek na utworzenie komisyi spraw personalnych, złożonej z urzędników, która ma przedstawiać zażalenia urzędników i fungować jako Rada przyboczna przy wydawaniu przepisów o zachowaniu się urzędników.

P. Minister spraw wewnętrznych Heinold stanowczo sprzeciwił się temu wnioskowi ze względu na dyscyplinę i porządek. Komisya taka uniemożliwiałaby funkcyonowa-

LISTY Z NAD WILII.

II.

(Wileńskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk).

Kiedy po wstąpieniu na tron rossyjski Aleksandra II. nowe zapanowały prądy — w Wilnie długo krępowane życie umysłowe budzi się z siłą młodzieńczą do czynu. Wtedy to z inicyatywy niezapomnianego Eustachego hr. Tyszkiewicza zawiązuje się „Komisya archeologiczna“. W ciągu kilku miesięcy powstaje z darów dobrowolnych bogate muzeum obejmujące: bibliotekę, zbiór monet, wykopaliska, dział artystyczny, archiwum, kolekcyę broni, oddział historyczno-pamiątkowy oraz dział przyrody.

Zbiory te umieszczono w auli byłego Uniwersytetu, specyalnie *ad hoc* odnowionej, ozdobionej cennymi obrazami i starymi, historycznymi portretami. W ścianach sieni wmurowano dawne marmury i rzeźby, kule z bitew stoczonych na Litwie, zbroje, miecze, kolczugi, starożytne portrety, herby, popiersia i grobowe pomniki.

Na uroczystości otwarcia muzeum kurator Komisyi archeologicznej Eustachy hr. Tyszkiewicz wygłosił mowę, z której powtarzamy następujący, wielce charakterystyczny ustęp: „...Ukażmy na wzór mieszkających u stóp Wezuwiusza. Zaledwie niszcząca wulkaniczna lawa obróci w perzynę ich domy, gdy jeszcze gorący nie ostygł popiół, oni już budują nowe mieszkania, na nowo uprawiają pola, silni wiarą i nadzieją, wstępują znowu na drogę, jaką pracowity i pożyteczny obywatel kraju iść powinien. Więcej powiem, jeśliby w przyszłości ogień lub jaka nieprzewidziana klęska zniszczyła nasze muzeum (bo niemasz nic trwałego na świecie) i wtedy żałować tego nie będą, bo nasiona, rzucone na niwę urodzajną, daleko pierwej wydadzą plon obfity“.

Były to słowa proroce: po kilku latach istnienia Komisya archeologiczna zostaje rozwiązana, zbiory skonfiskowane. Część tych zbiorów została wywieziona do Moskwy, gdzie dotychczas gniją nierozpakowane przez pół wieku w składach muzeum Rumiancowskiego, część — i to znaczniejsza — została rozkradziona. Zniknęły bez śladu cenne, stare portrety, tablice pamiątkowe wydarte ze ścian, sprzedane Żydom-handlarzom starożytności. Co się tyczy nader bogatej biblioteki, to ta wcielona została do rządowej „biblioteki publicznej“, z wyraźnem zastrzeżeniem, aby dzieła polskie pod żadnym warunkiem nie były przystępne dla publiczności. Zakaz ten trwał przez pół wieku prawie t. j. do 1906 roku i był skrupulatnie przestrzegany. Około 150 tysięcy rzadkich druków polskich leżało bez żadnego użytku, nieczyniono wyjątku nawet dla uczonych badaczów.

Po 1863 roku zamarł wszelki ruch umysłowy. Nie wolno było wydawać pism, ani innych jakich druków, nawet... fotografowanie tekstu polskiego było zakazane surowo i fotograf, który odtworzyłby n. p. jaki rzadki rękopis, kartkę z albumu zapisaną ręką Mickiewicza, lub innego naszego poety, narażał się nietylko na surową karę, ale nawet na zamknięcie zakładu.

Mimo tak srogich represyj, nie oduczyliśmy się „budowania u stóp Wezuwiusza“. Jeszcze na początku bieżącego wieku, za czasów największej reakcyi, przed wojną japońską powstaje w Wilnie skromne „Kółko archeologiczne“, którego, prezesem był ś. p. Kazimierz Podernia. Działalność „Kółka“ z konieczności była niesłychanie ograniczona.

Dopiero po manifeście konstytucyjnym budzi się znowu ruch umysłowy. Skromne Kółko archeologiczne przekształca się na „Towarzystwo przyjaciół nauk“ z szeroko zakreślonym programem. Dziś Towarzystwo liczy prawie 400 członków, organem jego wykonawczym jest zarząd, na którego czele jako prezes stoi czcigodny ks. prałat Kurczewski, który niestety skutkiem choroby usunął się od czynnego udziału w pracach zarządu. Duszą Towarzystwa i faktycznym kierownikiem jest wiceprezes dr. Zahorski. Wytrawny znawca przeszłości Wilna, autor kilku monografij i wybornego przewodnika po Wilnie. Człowiek wielkich zasług i niepożytej energii od początku istnienia Towarzystwa pracy nie opuszczając rąk. Większą część swoich zbiorów Towarzystwo zawdzięcza jego energicznym staraniom, zabiegom, rozległym stosunkom i nieustannej pracy dla dobra Towarzystwa.

Sekretarzem Towarzystwa jest od niedawna osiadły w Wilnie, p. Jan Obst, redaktor wydawnictwa naukowego poświęconego dziejom Litwy, *Kwartalnika Litewskiego*.

Głównem zadaniem Towarzystwa jest gromadzenie zbiorów naukowych, zwłaszcza zaś naszych cennych zabytków przeszłości, które, rozproszone po kraju w rękach prywatnych, często walające się na strychach, na pewną były przeznaczone zagładę, gdyby staraniem Towarzystwa nie zostały odszukane i uprzystępnione publiczności.

Nie będziemy kreślić historyi rozwoju Towarzystwa. Pobieżny rzut oka na zbiory, zgromadzone w przeciągu pięciu lat niespełna, da pojęcie o owocnej działalności Towarzystwa, jako też o ofiarności ogółu.

Zacznijmy od książnicy. Rozwinęła się ona pięknie pod fachowem kierownictwem bibliotekarza dr. Czarkowskiego, który bezinteresownie (jak zresztą wszyscy członkowie), poświęcił jej kilka lat pracy.

Biblioteka obejmuje obecnie około 40.000 tomów. Z tych niestety uporządkowanych i skatalogowanych dopiero około 15.000. Brak miejsca stoi na przeszkodzie, tymczasem nowe dary napływają niemal z dniem każdym. W liczbie tych darów wymienić należy przedewszystkiem cenną po ś. p. Elizie Orzeszkowej biblioteczkę, która na mocy testamentu dostała się Towarzystwu. Biblioteczka ta mieszcząca się w sześciu szafach, obejmuje nietylko wszystkie dzieła zgasłej powieściopisarki w oryginałach, oraz w licznych tłumaczeniach na różne języki, ale też poważny szereg dzieł współczesnych naszych pisarzów, ofiarowanych ś. p. Orzeszkowej z własnoręcznemi dedykacyami autorów.

Razem z biblioteką mieści się archiwum, obejmujące dużą ilość starych dokumentów, w tej liczbie bardzo cenne, bądź to stare z XV. i XVI. wieku, bądź to nowsze, jak np. 39 listów Kościuszki, metryka chrztu Kościuszki i wiele innych. Archiwaryuszem Towarzystwa jest młody uczony dr. Stanisław Kościałkowski.

Najsłabiej przedstawia się dział artystyczny, chociaż posiadamy kilka dzieł starszych malarzy wileńskich: Smuglewicza, Kanuta Rusieckiego, Czechowicza, oraz kilka nowszych, w tej liczbie Alfreda Römera, Ruszczyca i innych.

Bardzo bogaty jest dział archeologii przedhistorycznej, uporządkowany wzorowo przez p. Wandalina Szukiewicza. Litwa posiada swój własny typ wykopalisk, zwłaszcza bronzowych, który napotykamy jeszcze tylko w prowincyach nadbałtyckich: Liwlandyi, Kurlandyi i Estonii, oraz przedewszystkiem w Finlandyi. Wykopaliska te świadczą o jednolitej i to stosunkowo wysoce rozwiniętej kulturze, która panować musiała w tym kraju. Wykopaliska bronzowe (przeważnie ozdoby: naszyjniki, naramienniki, pierścionki, najrozmaitsze rodzaje sprzążek, czyli tak zw. fibul), pochodzą prawdopodobnie z wieku V. do VIII. naszej ery. Bogaty dział wyrobów kamiennych pochodzi oczywiście z wcześniejszej jeszcze epoki.

Dział monet i medali skatalogowany wzorowo przez dr. Zahorskiego, przedstawia się bardzo okazale; świeżo wzbogacony został bogatym darem księżnej Maryi Michałowej Ogińskiej.

Największą ilość najróżnorodniejszych okazów posiada dział historyczny, którego kierownikiem obecnie jest p. J. Obst. Mamy tu więc pamiątki osobiste: stół, przy którym pisał nieśmiertelny Adam, jako młody nauczyciel w Kownie, na tym stole powstał więc pierwszy szkic „Grażyny“ (ostatecznie opracowana została w Wilnie 1822 roku), „Konrada Wallenroda“ i wiele wierszy drobnych. Razem ze stołem mamy też krzesło Mickiewicza, pochodzące również z Kowna. Obydwie cenne pamiątki są bezsprzecznie autentyczne. Co do innych pamiątek po nieśmiertelnym wieszczu posiada Towarzystwo: album z wierszami własnoręcznymi Mickiewicza, Odyńca i innych. Listy Mickiewicza, dalej szereg portretów, oraz drobne pamiątki.

Mniej ciekawie przedstawia się gablotka z pamiątkami po Syrokomli, chociaż i tu mamy dość charakterystyczne okazy, między innymi, np. bukiet kwiatów sztucznych ulepionych misternie z chleba, roboty żony lirnika naszego. Po śmierci Kondratowicza wdowa po nim zmuszona była tym sposobem zarabiać na gorzki kawał chleba powszedniego.

(Dokończenie nastąpi).

Korab.

nie aparatu administracyjnego, doprowadziłaby do rozdziału narodowościowego i do innych różnic w ciele urzędniczem. Rząd nie mógłby akceptować ustanowienia takich komisyj, prosi więc komisyę, by nie uchwalała rzeczy, które mogą zakwestyonować przyjście do skutku pragmatyki.

Przy § 80 (pośmiertny kwartał) p. Zenker postawił wniosek na skreślenie słowa „małżeński" oraz, by osobom, które udowodnią, że pokryły koszta pogrzebu, a są krewnymi lub żyły ze zmarłym we wspólnem domostwie, wypłacano trzymiesięczną płacę zmarłego.

Wniosek ten przyjęto.

Kilku posłów zgłosiło ten paragraf w w brzmieniu przedłożenia rządowego, jako wniosek mniejszości.

Dalsze §§ do 84 włącznie przyjęto w w brzmieniu rządowem.

Dziś dalszy ciąg obrad.

Polacy pod berłem rossyjskiem.

(Wynik narady biskupów. — *Votum separatum* w sprawie Chełmszczyzny.).

W Petersburgu odbyła się narada biskupów rzymsko-katolickich pod berłem Rossyi nad zarzutami poczynionymi konsystorzom. Udział w naradzie wzięli zwierzchnicy dyecezyj: mohylowskiej, wileńskiej, kowieńskiej, łucko-żytomierskiej i tyraspolskiej.

Konferencya podzieliła zarzuty na trzy kategorye. Do pierwszej należą te, które wypadało skierować nie do konsystorzy, lecz do władz państwowych. Naprzykład rewizorzy znaleźli liczne skargi parafialnego duchowieństwa na zwłoki w wypłacie pensyi. Konsystorze nie mają z tem nic wspólnego, gdyż pensye wypłacają urzędy skarbowe.

Do kategoryi drugiej należą zarzuty tolerowania takich czynów, o których konsystorze nie mogą wiedzieć. Rewizorzy utrzymują, że niektórzy kapłani są w stosunkach z zagranicznymi zakonami; że bezpośrednio komunikują się ze Stolicą Apostolską; że tworzą między sobą pensyonaty niby-to dla tańszego życia, a w gruncie rzeczy dla tego, by tworzyć prywatne, niedozwolone klasztory; że nielegalnie wpływają na osoby świeckie w kwestyach społecznych i politycznych; wreszcie, że przemocą narzucają Rossyanom wyznania rzymsko-katolickiego język polski. Otóż żaden z tych zarzutów nie jest oparty na materyale, jakiego dostarczyły wykonane rewizye. Konsystorzom nic nie wiadomo o prywatnych stosunkach księży z zagranicznemi instytucyami, lecz jeżeli wie o tem policya, czemuż winnych nie zaskarży? Istotnie nieraz kilku księży mieszka razem, gdyż inaczej nie potrafiliby wyżyć z pensyi, wynoszącej 150, 200, najwyżej 400 rubli rocznie. Oczywiście, żyją oni tak, jak przystoi kapłanom, ale z tego nie wynika, że tworzą klasztor. Mieszkańcom w Rossyi wolno wspólnie mieszkać, konsystorz więc nie może tego zakazywać. O wpływaniu księży na osoby świeckie w sprawach politycznych i społecznych konsystorzom nic nie wiadomo. Ta rzecz należy do władz państwowych. O narzucaniu języka polskiego katolikom narodowości rossyjskiej mowy być nie może, ponieważ ci nieliczni katolicy w Petersburgu i Moskwie mają swoich rossyjskich kapłanów, a jeżeli Rossyanami nazwano Białorusinów, to liczne dochodzenia władz państwowych stwierdziły, że oni sami nie chcą, by w nabożeństwie dodatkowem zaprowadzono w ich kościołach język rossyjski.

Do kategoryi trzeciej należą zarzuty, wysnute ze skarg władz administracyjnych na niewykonywanie przez konsystorze czynności, zaleconych przez te władze. Są to same takie polecenia, których wykonanie byłoby naruszeniem dogmatów wiary lub przepisów kanonicznych. Duchowieństwo jest obowiązane uczyć dziatwę katechizmu, chociaż teraz władze zaczęły to nazywać to utrzymywaniem „tajnej" szkoły. Duchowieństwo musi odradzać zawierania małżeństw mieszanych, bo tak nakazuje Kościół. Zresztą to samo czyni prawosławny synod. Prawdą jest, że duchowieństwo stara się, by powstawały bractwa religijne, jak różańcowe, szkaplerzne i inne podobne, ale nie są to stowarzyszenia narodowe, jak głosi rządowy komunikat.

Memoryał, opracowany na zasadzie wyjaśnień powyższych, zebrani w Petersburgu zwierzchnicy dyecezyi postanowili przesłać właściwym władzom.

*

W prezydyum Dumy rossyjskiej złożyła, jak wiadomo, mniejszość specyalnej komisyi chełmskiej *votum separatum* w sprawie projektu wyłączenia Chełmszczyzny. Dokument ten, objętości 89 stronic, kończy się rezolucyą treści następującej:

1. „Materyał historyczny, przedstawiony w projekcie rządowym, nie odpowiada historycznej prawdzie.

2. Dane statystyczne, przyjęte dla obliczenia ludności, nie odznaczają się bezstronnością i niezgodne są z rzeczywistością.

3. Dostarczone przez komisyę informacye, że ludność kraju należy do rdzennej ludności rossyjskiej, grzeszą przeciwko jawnej oczywistości.

4. Projekt cierpi na brak określonego celu państwowego.

5. Zamiary inicyatorów projektu w razie wprowadzenia w życie ustawy, uważać należy za nieziszczalne w drodze mechanicznego podziału terytoryum i nacisku na ludność przy pomocy ustaw wyjątkowych.

6. Wprowadzenie w życie projektu odbić się musi jak najszkodliwiej na interesach całej ludności miejscowej, a to z powodu zbytecznego zgoła przewrotu w ekonomicznem, prawnem, społecznem i kulturalnem życiu kraju.

7. Urzeczywistnienie zamierzonych środków wywoła jak najgorętszą narodową i religijną waśń na miejscu.

8. Proponowane przez rząd i uchwalone przez komisyę wnioski ustawodawcze pozostają w jawnej sprzeczności z ogłoszonym z wysokości tronu manifestem z dnia 30 października 1905 r.

Ze względów powyższych uważamy projekt ustawy o wyłączeniu ze składu Królestwa Polskiego wschodnich powiatów gubernii lubelskiej i siedleckiej z utworzeniem z nich oddzielnej gubernii chełmskiej za sprzeczny z interesami państwowymi i nie nadający się do przyjęcia".

Sprawa perska.

Biuro Reutera dowiaduje się, że nadchodzące do Londynu deklaracye potwierdzają przekonanie kół półurzędowych angielskich, iż wysłanie wojska rossyjskiego do Persyi ma na celu uzyskanie spełnienia żądań rossyjskich, a nie trwałe obsadzenie Persyi, lub jakiekolwiek mieszanie się do wewnętrznych spraw Persyi, gdyż rząd rossyjski zamierza trwać przy angielsko-rossyjskiej umowie i trzymać się zarówno jej ducha, jak litery.

Tego przekonania jednakowoż nie podziela nikt w Persyi.

W Izbie gmin na zapytanie oświadczył przedstawiciel rządu, że Anglia uczyniła przedstawienia jedynie co do trzeciego żądania Rossyi w sprawie wypłacenia przez Persyę wynagrodzenia. Rzeczą bowiem jest jasną, że rząd perski bez zaciągnięcia nowej pożyczki nie będzie mógł zapłacić wynagrodzenia, a to byłby nowy ciężar, który uniemożliwiłby przywrócenie i zabezpieczenie porządku na południowych drogach handlowych.

Parlament perski telegraficznie zwrócił się do Izby angielskiej z prośbą o pomoc przy zbadaniu żądań rossyjskich. Również wysłano telegramy do parlamentów innych państw, między innemi do Dumy rossyjskiej. Wszelkie różnice partyjne w parlamencie znikły. Parlament otrzymuje rzekomo poparcie także od kół, po których nigdy się tego nie spodziewano.

Wedle depesz z Teheranu, Jefren Khan objął znowu urząd szefa policyi. Wiadomość o zamordowaniu księcia Firmana okazuje się mylną.

Urzędowe telegramy z Ispahanu powiadają, że tamtejszy konsul rossyjski, wraz ze swą strażą, zachowuje się jak dyktator z podeptaniem wszelkich przepisów prawa międzynarodowego.

Depesza z Ardebil donosi, że wojsko rossyjskie występuje w roli zdobywców, chociaż wojny nie wypowiedziano.

Z Dżulfy udały się do Choy oddziały wojska rossyjskiego, celem wzmocnienia tamtejszej straży konsularnej.

Ostatnimi wypadkami w Persyi zaniepokojona zamierza ze swej strony Porta wzmocnić załogi tureckie na granicy perskiej, celem ochrony swych poddanych.

Wedle informacyj z Konstantynopola nie myśli Turcya pozostać biernym widzem wypadków, gotujących się w Persyi. Mimo zaprzątnięcia wojną z Włochami, przygotowuje ona korpus VI. swej armii celem wysłania go do Persyi, jakkolwiek ambasador rossyjski zapowiedział, że na podobne zarządzenia Rossya odpowie żądaniem otwarcia cieśnin morskich dla rossyjskich okrętów wojennych. Okoliczność, że Anglia użycza swego poparcia akcyi rossyjskiej w Persyi, w wysokim stopniu obniżyła anglofilizm szerokich kół tureckich.

Z prasy rossyjskiej.

Birż. Wied. wyrażają wielkie zadowolenie z powodu, że wojsko rossyjskie pozostanie dalej w Persyi. Rząd rossyjski zrobił tylko to ustępstwo, że wojsko rossyjskie skoncentrowane będzie nie w Kazwinie, jak z początku projektowano, lecz w Reszcie, t. j. w mieście, położonem bliżej granicy rossyjskiej i dalej od Teheranu. *Birż. Wied.* sądzą, że i tego ustępstwa rząd rossyjski nie powinien był robić. Co do zaniepokojenia Anglii z powodu wysłania wojska rossyjskiego do Persyi północnej, to zaniepokojenie to nie ma żadnej podstawy, gdyż ta część Persyi znajduje się w sferze wpływu rossyjskiego.

Nowoje Wrem. przewiduje, że zatarg pomiędzy Rossyą a Persyą będzie wyzyskany przez wszystkich nieprzyjaciół Rossyi, w celu zbuntowania przeciwko niej europejskiej opinii publicznej. Pomimo to organ p. Suworina sądzi, że Rossya nie może zmienić swej decyzyi w sprawie perskiej, a to z następujących powodów: Rossyę od posiadłości indyjskich Anglii oddziela kraj obcy; do Rossyi zaś Persya przytyka bezpośrednio. Rozruchy w Rossyi nie odbijały się wcale w Indyach; natomiast w Rossyi na Kaukazie — odczuwa się je bezpośrednio. W północnych prowincyach Persyi Anglia niema żadnych realnych interesów; Rossya zaś

---

139)

SYRENA.

(Pierre Dax. L'orpheline d'Auteuil).

Część druga.

XIII.

Dzień urodzin.

(Ciąg dalszy).

Zaledwie Lucyna powzięła tę myśl, skierowała się natychmiast w stronę garderoby. Od jakiegoś czasu Klaudya z mniejszą opieką jej się narzucała. Zresztą, ani by jej na myśl nie przyszło, że istniał związek przyjazny pomiędzy jej córką a robotnicą z ulicy Mozarta.

— Pauletko — rzekła Lucyna wchodząc — przychodzę ci zdać sprawę z wczorajszego balu.

— Wszystko bez wątpienia się udało, panno Lucyno?

— Tak utrzymują. Pomimo tego, jestem zadowolona, że się już skończyło.

— Panienka nie lubi światowych rozrywek?

— Lubiłabym w bardziej ograniczonem kółku znajomych.

— To by przyszło z trudnością: stosunki rodziny d'Antignac takie rozległe.

— To prawda, ale też ile jest obojętnych, Pauletko!

Z domyślnym uśmiechem i przenikliwem spojrzeniem sierota szepnęła:

— Cóż to szkodzi, panno Lucyno, jeżeli w ich liczbie są tacy, na których można liczyć. Jeden wystarczy.

Lucyna zbliżyła swoje krzesło i głosem tajemniczym, bardzo powoli:

— Masz słuszność — szepnęła. — Ale to czasami takie trudne do zrozumienia!

— Och! czy doprawdy panienka tak myśli?

— Ależ tak! Słuchaj, Pauletko, powiem ci jedną tajemnicę. Ty sama tylko możesz zrozumieć moją myśl. Powiem ci, że wczoraj, pomiędzy osiemdziesięcioma gośćmi mamy, znajdował się jeden konkurent o moją rękę. Był bardzo miły, bardzo mną zajęty. Niepodobna byłoby jednak twierdzić, że jest we mnie zakochany.

— Czyż doprawdy, panno Lucyno?

— Jestem tego pewna.

— A przecież, panienko, jeżeli ten pan ma zamiar zostać pani mężem, musiał być pełnym względów. Musiał pewnie dać do poznania, że czuje się szczęśliwy.

— Pauletko, wcale mi nie dał do poznania. Tańczyłam z nim częściej, niż z innymi, ale zapewniam ciebie, że nic nadzwyczajnego mi nie powiedział.

Robota Pauletki opadła na kolona.

— Może to tak powinno się odbywać w wielkim świecie. W naszem jest inaczej.

— A więc ty kochasz, Pauletko?

Robotnica wzięła robotę w rękę, a ładna jej twarzyczka zaróżowiała.

— Nie chciałabym okazać się niedyskretną, ale bardzo bym chciała się dowiedzieć, czy jesteś szczęśliwą. Ty kochasz, nieprawdaż?

— Tak, panno Lucyno. To rzecz całkiem świeża i oboje z Janem nikomu jeszcze nie mówiliśmy.

— Bądź spokojna. Będziesz miała dowód, że nie umieściłaś źle twego zaufania. Skoro twoje małżeństwo będzie zdecydowane, zawiadomisz mnie. Chcę ci zrobić ładny podarunek w dzień ślubu.

— Panna Lucyna nadto dobra!

— Jesteś dla mnie taka milutka, że chcę skorzystać ze sposobności, żeby ci sprawić przyjemność. Będę na twojej Mszy ślubnej, Pauletko.

— Wielki to zaszczyt dla mnie i dla Jana, dla ojca także. Biedny ojciec! On jeszcze nic nie wie. Będzie to dla niego niespodzianka. Przyzwyczai się. Nie można inaczej. Zresztą, Jan będzie dla niego prawdziwym synem. On taki dobry, mój Janek!

— Bardzo go kochasz, Pauletko!

— Tak, panienko. Ciągle o nim myślę. Chciałabym, żebyśmy już byli połączeni. Obawiam się, żeby coś nie stanęło pomiędzy nami. Gdyby pani wiedziała, jak jestem szczęśliwą, gdy widzę Janka! Chciałabym, żeby mnie nigdy nie opuszczał.

— Nic podobnego nie doznaję dla Oliviera Kersaint — szepnęła młoda dziewczyna ze smutkiem.

Bardzo cicho, Pauletka zauważyła:

— To dlatego, że pani go nie kocha, panno Lucyno.

— I bardzo mi to nieprzyjemnie, bo mamie chodzi koniecznie o to małżeństwo.

Z szeroko otwartemi oczami, zachowując myśl swoją dla siebie, Pauletka tylko te słowa dodała:

— W takim razie, jeżeli pani de Nieudan tak zadecydowała, pani wyjdzie za tego pana.

— Będę musiała, Pauletko....

— Och! panienko!...

Zawstydzona wykrzyknikiem, którego powstrzymać nie mogła, sierota nagle się zatrzymała.

— Mów dalej, Pauletko. Co chciałaś powiedzieć?

— Nic.

— Owszem Pauletko. Przerwałaś to, co miałaś na myśli. Bądź ze mną szczera. Jestem nią z tobą. Kto wie, czy nie jestem w przededniu wielkiego nieszczęścia, Pauletko....

— Nieszczęścia?... panna de Tiburce nieszczęśliwa! To niepodobna!...

— A przecież, Pauletko, tak się stanie, jeżeli nie potrafię pokochać Oliviera.

— Lepiej byłoby nie iść za mąż.

— A jeżeli mama mnie zmusi?

— Trzeba się zgodzić na wóz i przewóz, to prawda. Myślę jednak, że nie można zmusić młodej dziewczyny do przyjęcia na męża pana, który jej się nie podoba. Co do mnie, panno Lucyno, nigdy, och! nigdybym się na to nie zgodziła, chociażby mnie błagali wszyscy koledzy ojca, cała ich brygada! To prawda, że w naszym świecie nie ma żadnych komplikacyj. Małżeństwo robotnicy z drukarzem, to rzecz jak najbardziej prosta i naturalna.

— Jesteś także najszczęśliwsza! — szepnęła Lucyna z melancholijnym wyrazem.

— Przychodzi mi pewna myśl — rzekła Pauletka. — Czy panienka pomyślała, żeby przeciągnąć panią hrabinę na swoją stronę?

— Babunia wie o zamiarach mojej matki. Będzie bardzo zasmucona, skoro się dowie, że ja się nie godzę.

— A przecież trzeba, żeby ktoś kapitulował, panno Lucyno. Obecnie, jeżeli serce pani jeszcze nie przemówiło, jeżeli panienka nikogo nie kocha, trzeba mieć cierpliwość. Może panienka pokocha tego pana.

Lucyna de Tiburce uchyliła się od odpowiedzi na tę myśl dwuznacznie rzuconą. Westchnęła.

— Ty jesteś szczęśliwsza odemnie, Pauletko!

— To znaczy, postąpiłam krok dalej, niż panienka. Proszę się nie smucić, panno Lucyno. Kocham Janka i wiem, że on mnie kocha. Przyjdzie to także na panią.

Lucyna de Tiburce powtórzyła głuchym głosem:

— A więc twojem zdaniem jest, że nie powinno się wychodzić za mąż, nie kochając.

— Co do mnie samej, tak. Każdy jednak zapatruje się na swój sposób na tę rzecz.

— Och! jakże ci zazdroszczę, Pauletko! jakżebym chciała być na twojem miejscu!

— Jeżeli panienka daje się zniechęcać, to bardzo źle. Proszę mi darować, że to mówię. Pani de Nieudan nie będzie wymagać zapewne natychmiastowej odpowiedzi. Gdy panią zapyta, proszę jej odpowiedzieć po prostu, jeżeli panienka będzie w tem samem usposobieniu, co dziś, że nie czuje w sobie odwagi przystać na jej propozycye. Pani de Nieudan, która dwukrotnie za mąż wychodziła, musiała przynajmniej raz wyjść z miłości. Może porównywać. Jeżeli nie była szczęśliwą w jednym ze związków, nie narzuci pani tego, przez co sama cierpiała.

— Och! Pauletko, jakże dobrze zrobiłam, przychodząc do ciebie! Nigdy mi to na myśl nie przyszło.

(Ciąg dalszy nastąpi).

związana jest z niemi rozmaitymi wspólnymi interesami nie tylko handlowymi, ale i politycznymi. Anarchia rewolucyjna w Persyi wywołuje ruch anarchistyczny na Kaukazie. Ucisk Ormian w Persyi wywołuje ruch spiskowo-rewolucyjny wśród Ormian rossyjskich.

Wynika z tego, że Rossya w sprawach perskich jest zainteresowana daleko więcej od Anglii i dlatego musi energiczniej działać w Teheranie.

„Wkroczenie wojska rossyjskiego w granice Persyi — tłumaczy dalej *Nowoje Wremia* — nie sprzeciwia się bynajmniej umowie anglo-rossyjskiej. I co ważniejsza — nie sprzeciwia się legalnym interesom angielskim w Persyi. Rossya wskutek postępowania rządu perskiego zmuszona była uciec się do obrony swej godności za pomocą siły zbrojnej. I póki jej legalne i słuszne żądania nie zostaną zaspokojone realnie, wojsko rossyjskie musi pozostać na terytoryum perskiem".

Głosy prasy angielskiej.

Daily News pisze: Podział Persyi, bo mimo wszystkich eufonicznych określeń o to idzie, jest nieszczęściem dla Anglii. Od szeregu pokoleń starała się Anglia o to, by po drugiej stronie Himalayów, jako naturalnej granicy Indyj, stworzyć szereg państw neutralnych. Dopiero sir Edward Grey zaniedbał tę politykę, mało ją ceniąc. Tak więc stanie się, że nasze indyjskie posiadłości bezpośrednio zetkną się z dzierżawami rossyjskiemi i to na znacznej przestrzeni. Granicę tę słabo teraz strzeżoną obsadzić będzie trzeba nierównie znaczniejszą siłą wojskową, aby ubezpieczyć Indye od tej strony.

Times ubolewa nad „peremptoryczną formą akcyi rossyjskiej", lecz ani nie dziwi się jej zbytnio, ani też nie wierzy, by manifestacye oburzenia ze strony Anglii mogły przydać się tu na co. Pismo to czyni Persyi wyrzuty z powodu nieroztropnego zachowania się wobec Rossyi i stwierdza, że dzisiejszy rząd perski złożył aż nazbyt jaskrawe dowody, iż nie jest w stanie utrzymać porządku w Persyi południowej. — „Z drugiej strony — wywodzi organ angielski dalej — bardzo nam niemiło, gdy nas identyfikują ze wszystkiem, co czyni Rossya i wcale nie pragniemy tego identyfikowania. Że sprawa perska doszła do takiego stanu, w jakim dziś się znajduje, wina to — wedle *Timesa* — przedewszystkiem odpowiedzialnych agentów dyplomatycznych, którzy nie kwapili się z laniem oliwy na wzburzone fale, woleli bowiem dolewać oliwy do ognia. Gdyby, gdzie należy i jak należy, czuwano, to zdetronizowany szach nie byłby zdołał wtargnąć na terytoryum perskie, a nieszczęsne zajście z posiadłościami ks. Szua, przeciwko których zasekwestrowaniu przez władze perskie zaprotestowało poselstwo rossyjskie, dałoby się załagodzić dyskretniej bez wytaczania tak ciężkiej armatury. W Rossyi, a także w Persyi, istnieje wśród urzędników stronnictwo, które popycha rząd carski do tego, by jak najgruntowniej korzystał z każdego niedorzecznego kroku rządu perskiego. Persowie powinni w chwili obecnej zaniechać oporu i pocieszać się myślą o Bułgaryi, która swego czasu popadła była także w zupełną zawisłość Rossyi, a jednak z czasem odzyskała napowrót zupełną niepodległość.

KRONIKA.

Lwów, 5 grudnia.

Środa (6 grudnia):
Mikołaja b. — Jarogniewa. — Amfyłokija.
Wschód słońca o godzinie 7 07 rano, zachód słońca o godzinie 3 23 po południu.

— **Rada miasta Lwowa** odbędzie posiedzenie we czwartek, dnia 7 b. m., o godzinie 6 wieczorem, w wielkiej sali ratuszowej.

— **Z Uniwersytetu.** PP. Ludwik Janczarski, rodem z Jozówki, w Rossyi, Zygmunt Aleksander Schinzel ze Słupca, w Królestwie Polskiem, otrzymali na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów wszech nauk lekarskich, Romuald Błachut, praktykant konceptowy dyrekcyi policyi w Krakowie, rodem z Krakowa, stopień doktora praw, Jan Mirwiński, prof. gimnazyum w Samborze, rodem ze Sędziszowa, w Galicyi, stopień doktora filozofii.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie:** We środę, dnia 6 b. m., doc. pryw. Uniw. dr. S. Piasecki: „Hygiena wychowania domowego młodzieży szkolnej" (z obrazami świetlnymi). Zakład fizyczny Uniwersytetu, ul. Długosza 8. Początek o godz. 7 wieczorem.

— **W Kole literacko-artystycznem** (pasaż Mikolascha) w piątek, 8 b. m., mówić będzie znany krytyk teatralny Stanisław Wasylewski: „O wystawieniu „Legionu" na scenie krakowskiej".

Odbędzie się również w Kole cykl prelekcyj Tadeusza Dąbrowskiego „O współczesnych polskich humorystach". I. odczyt o Janie Lemańskim w niedzielę, 10 b. m.; II. odczyt o Włodzimierzu Perzyńskim we wtorek, 12 b. m.; III. odczyt o Kornelu Makuszyńskim w piątek, 15 b. m; IV. odczyt o Romanie Jaworskim w piątek, 29 b. m.

— **Odczyt.** We środę, 6 b. m., o godz 7 wieczorem odbędzie się w sali Tow. nauczycieli szkół ludowych przy ul. Friedrichów l. 5, staraniem „Kuźnicy" Związku kształcącej się młodzieży polskiej odczyt p. Adama Zagórskiego p. t. „O „Legionie" Wyspiańskiego i jego wystawieniu na scenie krakowskiej". Wstęp 1 kor., dla akademików 50 hal., dla członków Tow. 30 hal.

— **Krajowa Rada naftowa** odbędzie dnia 5 b. m. posiedzenie we Lwowie pod przewodnictwem szefa galicyjskiego starostwa górniczego, radcy Dworu dr. Riela.

— **Program kursu naukowego dla inżynierów,** który odbędzie się w czasie od 8 do 13 stycznia 1912 we Lwowie, można otrzymać w Rektoracie Szkoły politechnicznej. Wykłady na ten kurs zgłosili: prof. Kostanecki, Thullie, Bogucki, Wątorek, Matakiewicz, Huber, Anczyc i docenci Marcichowski i Pomianowski.

— **Wieczór bajek św. Mikołaja »Towarzystwa wzajemnej pomocy literatów i artystów«,** który odbędzie się, jak już donosiliśmy, dnia 7 grudnia w sali Filhamonii, o godz. 5 po południu w interpretacyi najznakomitszych naszych artystów dramatycznych, wzbudził mimo kilku tradycyjnych, urządzanych w tych dniach Mikołajów, tak olbrzymie zainteresowanie i tak żywy pokup biletów, że wielka sala Filharmonii będzie po brzegi wypełniona. Ogromnym wabikiem dla dzieci są na tym wieczorze po za przepysznem odtworzeniem bajek przez artystów, także kolorowe obrazy świetlne z każdej bajki, które będą wykonane aparatem kinematografu Filharmonii pod fachowem kierownictwem i ta wygrana bajka, którą każdy posiadacz biletu dostanie po skończonym wieczorze. Bilety są do nabycia w księgarni p. Zadurowicza, Akademicka 8.

— **Ubogim podczas zimy,** takim, którym wstyd nie pozwala wyciągnąć dłoni o jałmużnę, a którzy wśród niedostatku tulą się ziębnięci w swoich nieopalanych siedzibach, pospiesza z pomocą od kilkadziesiąt lat, rok rocznie, komitet rozdawnictwa zupy rumfordzkiej Towarzystwa św. Wincentego a Paulo (męskiego) przez udzielanie tym nieszczęśliwym codziennie ciepłej, pożywnej, a obfitej strawy. Niestety brak funduszów uniemożliwia komitetowi rozwinięcie swego działania w sposób tak wydatny, jak tego wymaga smutne, opłakane położenie naszych biednych. Głównem źródłem dochodu, z którego czerpie komitet rozdawnictwa zupy fundusze na ten cel, stanowi od wielu lat ofiarność publiczna. Komitet odzywa się przeto obecnie ponownie do szczodrej, znanej ofiarności mieszkańców Lwowa, do dotychczasowych ofiarodawców i dobrodziei, z gorącą prośbą o łaskawe datki na ten cel.

Podczas ubiegłej zimy rozdano ubogim 6147 porcyj zupy i 6147 porcyj chleba.

Łaskawe datki na ten cel przyjmują firmy: J. Drexler i Synowie (plac Kapitulny 2), W. Kuczabiński (ul. Kopernika 9), Motylewski i Krzyszkowski (hotel George'a plac Maryacki) i L. Solecki (ul. Batorego).

— **Na przedstawienia lwowskich maryonetek** wydaje zaproszenia sekretaryat Koła literacko-artystycznego (pasaż Mikolascha) dla członków „Koła" od dnia 9 b. m., dla gości od dnia 12 b. m. codziennie od godz. 11—12 w południe, od godz. 3—4 po południu i od godz. 8—9 wieczorem.

Przedstawienie inauguracyjne we czwartek, 14 b. m.

— **Wozy sypialne przy pociągach osobowych Lwów-Kraków.** Od dnia 1 października b. r. począwszy, kursują między Lwowem i Krakowem przy pociągach osobowych nr. 18 i 19 wozy sypialne I. i II. klasy. Z uwagi na czasy odjazdu o późnej godzinie wieczornej, a mianowicie ze Lwowa o godz. 11·10 w nocy, z Krakowa o 10·35 w nocy, tudzież przyjazdu do Krakowa o 8 45 rano, do Lwowa o 7·30 rano, umożliwia to zarządzenie bardzo dogodną podróż nocnymi pociągami osobowymi między Krakowem i Lwowem zwłaszcza, że cena biletu ze Lwowa do Krakowa wraz z dopłatą za użycie jednego miejsca w wozie sypialnym przy wspomnianych pociągach wynosi dla II. klasy tylko o 1 kor. 60 hal. więcej, dla I. klasy o 1 kor. 30 hal. mniej, niż cena biletu odnośnej klasy przy pociągach pospiesznych bez użycia wozu sypialnego. Taryfa dopłat za użycie jednego miejsca w wozach sypialnych przy wspomnianych pociągach osobowych wynosi: Lwów-Kraków I. klasa 8 kor. 80 hal., II. klasa 7 kor. 80 hal. i tak samo na odwrót.

— **Z Kasyna miejskiego.** W sobotę, 9 b. m., adegra kółko amatorskie szkic dramatyczny w 4 aktach „Mieszczanie" M. Gorkija. Bilety od wtorku wydaje sekretaryat Kasyna.

— **Uroczystość poświęcenia sztandaru** Towarzystwa dozorców domów we Lwowie (ul. Skarbkowska 16) odbędzie się dnia 8 b. m. o godz. 12 w południe w kościele archikatedralnym obrządku łać.

— **Nowe przepisy egzaminacyjne dla kandydatów** na nauczycieli szkół średnich ukazały się nakładem Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych w wydaniu polskiem, opracowanem przez prof. dr. K. Twardowskiego. Wydanie to zawiera prócz przekładu samych przepisów także wydane równocześnie z przepisami przez Ministerstwo objaśnienia do nich, dalej krótki wstęp historyczny, oraz szczegółowe wskazówki dla kandydatów, ułożone według przedmiotów, z których można zdawać egzamin. Polskie wydanie przepisów, obejmujące prawie pięć arkuszy druku, kosztuje 60 halerzy (z przesyłką pocztową 70 hal.); można je nabyć w lwowskiej i krakowskiej Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich (gmach uniwersytecki).

— **Przedświąteczny odczyt dla służby domowej** o przemyśle swojskim i obowiązkach popierania rodzimej wytwórczości, urządza Liga pomocy przemysłowej w piątek, 8 b. m. (święto Matki Boskiej) w swojej sali wykładowej przy ulicy Pańskiej l. 11 (parter) o godzinie 4 po południu. Wydział Ligi pomocy przemysłowej prosi służbodawców, a zwłaszcza gospodynie domów, aby nietylko zwolniły służbę swoją na ten wykład od obowiązków, ale zachęciły ją do pójścia na odczyt. Wykład ilustrowany będzie obrazami świetlnymi. Każda ze sług obecnych na wykładzie otrzyma jakiś przedmiot bezpłatnie, jako wzór lub próbkę towaru krajowego.

— **Do »Sokoła Macierzy«** zawita „św. Mikołaj" w piątek, dnia 8 b. m., o godz. 4 po południu. Podarki składać należy w kancelaryi Tow. między godz. 6 a 8 wieczorem począwszy od dziś 5 b. m.

† **Adolf Walewski,** artysta dramatyczny sceny naszej, reżyser, autor i tłumacz całego szeregu komedyj i fars, zmarł wczoraj wieczorem. Ułożył się do snu wiecznego jeden z najpracowitszych aktorów polskich, oddany sercem całem scenie polskiej, sterawszy dla niej przez 40 lat siły i zdrowie. Z teatrem lwowskim specyalnie związał się żywot i ciężka praca Walewskiego. Tu, w r. 1841, jako młodziutki chłopak wystąpił po raz pierwszy w „Ślubach panieńskich", a potem z przerwami pozostał już na niej do końca życia.

Kim był śp. Walewski jako aktor, reżyser i autor, pisaliśmy niedawno z okazyi jego jubileuszu — nie przypuszczaliśmy wtedy, pomimo choroby śp. Walewskiego, żeby koniec przyszedł tak prędko. Złożony ciężką niemocą, marzył artysta, że wróci jeszcze na ukochaną scenę, że weźmie się do pracy, do której snuł plany, obiecywał sobie wiele, myślał o niewystawionych dziełach.... I my mimo wszystko wierzyliśmy, iż przecież może przyjdzie do siebie pod troskliwą opieką lekarzy i rodziny. Stało się inaczej. Śmierć-koicielka wstrzymała na wieki tętno tego poczciwego serca, przymknęła znużone powieki, ułożyła go na dobrze zasłużony spoczynek, po trudach wielkich, przeciwnościach i bolach serdecznych.

Teatr nasz ponosi dotkliwą stratę; ubył jej pracownik niewyczerpany, reżyser niezwykły i oddany całą duszą przyjaciel, który poświęcił mu wszystko, co miał najdroższego. Zostawia też po sobie pamięć wdzięczną i imię, które historya sceny polskiej zapisze trwałemi zgłoskami.

Niech odpoczywa w spokoju, którego tak mało zaznał za życia.

Pogrzeb ś. p. Walewskiego odbędzie się jutro, o godz. *2* po południu z domu żałoby przy ul. Nabielaka l 19 pod teatr miejski, a następnie na dworzec kolejowy. Zwłoki zostaną przewiezione do Krakowa, gdzie spoczną w grobie rodzinnym.

† **Grzegorz Smólski,** znany dziennikarz i publicysta polski, zamieszkały w Wiedniu, zmarł tam wczoraj w 68 r. życia. Ś. p. Smólski był przez długie lata korespondentem wiedeńskim pism warszawskich i galicyjskich; uchodził za znawcę i badacza spraw i stosunków słowiańskich, napisał też w tym kierunku wiele artykułów i prac większych. Wydawał niegdyś korespondencyę wiedeńską autografowaną i ogłosił drukiem kilka prac o Wiedniu, między niemi „Pamiątki polskie i Polacy w Wiedniu" (1886). *R. i. p.*

— **Lwowskie Towarzystwo ratunkowe** udzieliło w listopadzie b. r. pomocy w 827 wypadkach. Od założenia Towarzystwa (w styczniu 1893 r.) interweniowało pogotowie ratunkowe w 87.668 wypadkach. Służbę bezpieczeństwa pełniło 12 lekarzy, 4 służących sanitarnych i dwóch woźniców. Członków wspierających liczy obecnie Towarzystwo 2240.

— **Rozbicie pierwszej seryi puszek glinianych na dochód budowy pomnika Juliusza Słowackiego we Lwowie** odbyło się w dniu 8 i 27 listopada b. r. Puszka p. dyrektorki Z. Aleksandrowiczówny zawierała 1 kor. 93 h., p. Ancowej 2 kor. 72 h., p. dyr. B. Geberta (gimn. J. Słowackiego) 61 koron 71 h., prof. Z. Hahnowej 7 kor. 41 h., prof. Juraszowej 2 kor. 82 h., prof. Kallenbachowej 11 kor. 94 h., p. Łomnickiej 2 koron 67 h., prof. Łukasiewiczowej 4 koron 46 h., prof. Machekowej 60 h., prof. Makarewiczowej 3 kor. 13 hal., prof. Nowickiej 10 kor. 41 h., dyrektorowej Olszewskiej 4 kor. 64 h., p. Z. Romanowiczówny 3 kor. 11 h., prokuratorowej Schneidrowej 92 h. i 5 fenigów, prof. Sieradzkiej 48 h., p. Z. Strzałkowskiej 10 koron 17 h., ś. p. prof. Tillowej 3 kor. 9 h., p. Weydlichowej 2 kor. 85 h. i 10 kopiejek, dyr. M. Zagórskiej 1 kor. 91 h. i 10 fenigów, Związku nauczycielek 5 kor. 6 h. Razem znaleziono w 20 puszkach kwotę 142 koron 3 h., 15 fenigów i 10 kopiejek, którą złożono w akcyjnym Banku związkowym dla stow. zarobkowych i gospodarczych, na fundusz budowy pomnika poety. Wszystkim wymienionym osobom składa Komitet budowy pomnika jak najserdeczniejsze podziękowanie. Za Komitet: dr. *Józef Kallenbach*, prezes; *Wojciech Biechoński*, skarbnik; *Stefan Kossak*, zastępca skarbnika; *dr. Wiktor Hahn*, sekretarz.

— **Posterunki żandarmeryi** przeniesiono: z Chmielnika do Hyżnego w pow. rzeszowskim, ze Skotnik do Kobierzyna w pow. podgórskim, z Nieżnisk do Harasymowa w pow. horodeńskim, z Rzepiennika Biskupiego do Rzepiennika Strzyżewskiego w pow. gorlickim.

— **Przystanek kolejowy »Synowódzko Bubniszcze«,** położony na szlaku kolejowym Stryj-Ławoczne, pomiędzy stacyami Lubieńce i Synowódzko wyżne, w kilometrze $23^4/_6$ otwarty zostanie z dniem 15 b. m. dla ruchu osobowego i pakunkowego. Bilety jazdy opłaca się w przystanku, pakunki w stacyi odbiorczej. Czas odjazdu pociągów zatrzymujących się w pomienionym przystanku uwidocznione są w ściennym rozkładzie jazdy i obowiązują od dnia 1 maja 1911.

— **Wynalazek.** Inżynierowie F. Mossoczy i K. Richtmann otrzymali patent na nowy materyał sprężysty, zastępujący w zupełności okłady gumowe na kołach przy automobilach, a posiadający nad nimi tę wyższość, że się nie psuje nagle, co umożliwia pewność jazdy w dalszej podróży. Próby odbyte przed kilku dniami w gronie uproszonych znawców dały bardzo dobry rezultat. Właściciele patentu zamierzają eksploatować wynalazek w kraju we własnej założyć się mającej fabryce.

△ **Zgubiono:** pulares, zawierający 50 kor., weksel na 250 kor., oraz rozmaite dokumenty.

△ **Znaleziono:** torbę damską, zawierającą książkę do nabożeństwa i pulares z kwotą 33 hal.; młodego capa białej maści; w wozach miejskiej kolei elektrycznej: skrzypce w futerale, parę balowych damskich mesztów, pakunek z bielizną męską, torebkę damską ze złotym zegarkiem i kwotą 7 kor. 02 hal., oraz pulares z kwotą 20 kor. 02 hal.

△ **Napad.** W ulicy Grodeckiej napadł wczoraj zarobnik Jan Lewicki w towarzystwie Michała Jakima na woźnicę Piotra Heningiera, przyczem obaj napastnicy pobili tak ciężko Heningiera, iż grozi mu utrata oka. Lewickiego aresztowała policya, Jakim zdołał zbiedz.

△ **W ulicy Słowackiego** dostał się wczoraj Mechel Beller z Zamarstynowa ze swoim wózkiem między dwa wozy miejskiej kolei elektrycznej. Wozy tramwayowe mijając się, połamały zupełnie wózek, Beller zaś odniósł znaczniejszą ranę na prawej ręce.

△ **Oszustwo.** Służący Grzegorz Skulski oskarżył wczoraj w policyi niejakiego Edmunda Bonga, zamieszkałego przy ul. Bartosza Głowackiego, za wyłudzenie od niego kwoty 400 kor. w zamian za wyrobienie posady przy kolei. Skulski bowiem mimo upływu dwóch lat posady tej dotychczas nie otrzymał.

△ **Zaczadzenie.** W realności przy ul. Nabielaka l. 1 zaczadział dzisiejszej nocy służący Grzegorz Huk. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego przywróciło go do przytomności, a następnie, celem dalszego leczenia, odwiozło do szpitala powszechnego.

△ **Kronika policyjna.** Do mieszkania p. Salomei Martyniakowej przy ul. Zdrowie l. 16 włamał się wczoraj jakiś złodziej i skradł leżący na konsoli przed lustrem złoty zegarek z łańcuszkiem. Spłoszony przez p. M., otworzył okno i wyskoczył na ulicę.

Policya aresztowała wczoraj w ulicy Bożniczej zarobnika Michała Gerusa, który skradł Maryi Łukaczowej, dozorczyni realności przy ul. Zamarstynowskiej l. 5, gotówką 41 kor. Gerusa oddano do aresztów policyjnych.

Do policyi wpłynęło doniesienie, że złotnik lwowski N. Gerus, zamieszkały przy ul. Kazimierzowskiej l. 13, otrzymawszy od rozmaitych osób biżuterye do przerobienia lub naprawy, zbiegł z nimi ze Lwowa.

Z wystawy sklepu G. Nachta przy ul. Skarbkowskiej l. 11 skradziono wczoraj nowe palto zimowe.

U ucznia cukierniczego Jędrzeja Dąbrowskiego znaleziono wczoraj w czasie rewizyi 2 złote spinki z brylancikami, złotą szpilkę z opalem i srebrny łańcuszek z kompasem. Dąbrowski, badany o pochodzenie tych kosztowności, podał że dała mu je w przechowanie siostra Julia, pozostająca obecnie w więzieniu śledczem tutejszego sądu krajowego karnego pod zarzutem zbrodni kradzieży. Zakwestyonowane kosztowności złożono w depozycie policyjnym.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie, Marya Zofia Birkenmajerówna, córka profesora Uniw. Jagiell., w 24 r. życia;

w Podgórzu, Izydor Steinauer, urzędnik magistratu m. Podgórza, uczestnik powstania w r. 1863, umarł w 76 r. życia.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Wczoraj w nocy w Krakowie, w ul. Szewskiej, tramway najechał na wózek ciągniony przez wyrobnika Godenia i śmiertelnie go ranił.

— **Siedm tysięcy robotników bez zajęcia.** W Warszawie wskutek zawieszenia robót budowlanych na czas zimowy pozostało obecnie bez zajęcia i bez środków do życia około 7000 robotników i wyrobników.

— **Ludność Łodzi** — według ostatniego spisu — wynosiła 510.000 mieszkańców.

— **Chemiczne badanie rękopisu Królodworskiego.** Jak donosi praskie *Česke Slowo*, rękopis Królodworski, którego autentyczność kwestyonuje między innymi profesor Masaryk, zostanie zbadany w drodze chemicznej najpierw w Paryżu, a następnie w Turynie. Idzie o stwierdzenie, czy rękopis jest podrobiony.

— **Orzeł polski,** zdjęty dnia 10 lipca b. r. z poznańskiej wieży ratuszowej, po odnowieniu go w fabryce p. Ziółkowskiego, został w piątek znowu zawieszony. Nastąpiło to w obecności członków komisyi, której powierzono pieczę nad odnowieniem ratusza. Oprócz starych dokumentów polskich, znalezionych w orle przy jego zdjęciu po 128 latach (1783) włożono do wnętrza opis rozwoju Poznania od 1 kwietnia 1900 r. t. j. od włączenia do miasta przedmieść: Jeżyc, św. Łazarza i Wildy, w którym to czasie Poznań wzrósł z 69.627 na 156.691 mieszkańców; dalej włożono opis obecnego odnowienia ratusza oraz spis wszystkich członków magistratu i Rady miejskiej z obecnej chwili.

— **Trzęsienie ziemi.** W Wirtembergii podczas dni ostatnich kilkakrotnie powtarzały się wstrząśnienia podziemne. Wstrząśnieniu ostatniemu w Ebingen towarzyszył silny huk podziemny.

— **Gromadny wybuch wścieklizny.** W Hradcu Królewskim (Czechy) umarł w szpitalu przed kilku dniami rolnik Boucek, skutkiem wścieklizny, której uległ, będąc pokąsany przez wściekłego psa. W kilka dni później zachorował jego syn, potem córka, następnie dwie siostry miłosierdzia, zajęte w szpitalu, a wreszcie służący szpitalny i posługaczka. Naostatek zachorował lekarz szpitalny dr. Krejcik, który opiekował się tymi chorymi. Wszyscy ci chorzy zostali przewiezieni do Wiednia do zakładu Pasteura.

Kronika prowincyonalna.

§ Kradzież w cerkwi w Magierowie. W tych dniach w nocy włamał się złodziej do cerkwi w Magierowie, rozbiwszy kłódkę dłutem u głównych drzwi wchodowych i skradł z zamkniętej skrzynki, przymocowanej do ściany w zakrystyi, 300 kor. w gotówce, oraz sześć sznurków korali, wartości 100 kor. Żandarmerya wdrożyła dochodzenia, celem wykrycia sprawcy tej kradzieży.

§ Zawalenie się kamienicy. W nocy z niedzieli na poniedziałek zawaliła się w Podgórzu nowo budująca się kamienica przy ul. Andrzeja hr. Potockiego. Runęły w gruzy trzy ściany z sufitami.

§ Nieszczęśliwy wypadek. Z Tarnowa donoszą nam: Dnia 1 b. m. zdarzył się w budynku tutejszego urzędu podatkowego nieszczęśliwy wypadek. Pięćdziesięcioletni włościanin z Woli rzędzińskiej, Józef Bryg, opuściwszy jedno z biur, mieszczących się na II. piętrze, chciał wejść do miejsca ustępowego, znajdującego się po lewej stronie bocznego kurytarzyka. Zamiast jednak otworzyć drzwi prowadzące do ustępu, otworzył drzwi znajdujące się po prawej stronie kurytarza, a zamykające otwór dla windy ciężarowej. — Otworzywszy te drzwi wpadł do otworu i zatrzymał się dopiero na samej windzie, znajdującej się w połowie wysokości między I. piętrem a parterem. — Wydobyto go ztamtąd później ze złamaną nogą i większą raną na głowie. Bryg był z okazyi dnia targowego widocznie w stanie podpitym, gdyż w przeciwnym razie musiałby zauważyć otwór, który po uchyleniu drzwi jest zupełnie widoczny.

Bryga, którego życiu nie zagraża niebezpieczeństwo, odwieziono do szpitala powszechnego, o wypadku zaś samym zawiadomiono tutejszą prokuratoryę Państwa.

§ Uparty samobójca. Pociąg osobowy, jadący z Chyrowa do Przemyśla, był onegdaj po godzinie 6 wieczorem, widownią niezwykle uporczywego, potrójnego, a przecież bez rezultatu, zamachu samobójczego. Niejaki Karol Polaczek, czeladnik rymarski, spowodowany zdaje się rozstrojem nerwowym, zażył najpierw trucizny, a skoro ta nie skutkowała, strzelił do siebie z rewolweru raz w czoło, drugi raz w pierś... Pierwszy strzał przeszedł bokiem kości czołowej, zdzierając tylko skórę, a i drugi okazał się nieskutecznym. W obec tego Polaczek, chcąc przecież skończyć z życiem, wyskoczył z pociągu — i wywichnął rękę. Upartego samobójcę przewieziono do Przemyśla i oddano do szpitala, gdzie okazało się, że tak zatrucie, jak rany są uleczalne.

§ Samobójstwo. W gminie Kobyli, powiatu zbarazkiego, odebrał sobie w tych dniach życie przez powieszenie się w mieszkaniu swego brata Cypryana Jasinowskiego, 39 letni Izydor Jasinowski. Przyczyną samobójstwa miał być proces sądowy, jaki prowadził o grunt ze swym teściem.

Kronika zagraniczna.

* Katastrofa kolejowa. W niedzielę wieczorem zderzył się na dworcu w Belgradzie budapeszteński pociąg osobowy z serbskim pociągiem towarowym. Podróżny Winterstein, agent handlowy z Wiednia, poniósł śmierć, urzędnik belgradzki Müller odniósł ciężkie rany. Pięć osób z personalu i dwaj podróżni odnieśli lekkie obrażenia. Pięć wozów osobowych i cztery ciężarowe zostały zdruzgotane.

* Straszny wypadek. Z Rygi donoszą: Z powodu pęknięcia kotła w fabryce wędlin dwie osoby zostały zabite, a sześć odniosło rany.

* Ucieczka więźniów. Z Salonik donoszą: W sposób jeszcze niezbadany wybito otwór w murze więzienia w Koczonie. Więźniowie uciekli.

* Samobójstwo pod kolumną zwycięstwa. Pod kolumną zwycięstwa w berlińskim „Tiergartenie" stało kilka grup przejezdnych, oglądających kolumnę. Przyłączył się do nich młody elegancki mężczyzna, który w uprzejmy sposób zwracał obcym uwagę na szczegóły kolumny. Naraz wydobył z kieszeni rewolwer i zanim mu zdołano przeszkodzić, strzelił sobie trzy razy z rzędu w usta. — Podczas gdy otaczający w przerażeniu odskoczyli, padł samobójca bezprzytomny na ziemię. Policyanci zajęli się nim i przewieźli go do szpitala, gdzie wieczorem wyzionął ducha. Był to 30-letni kupiec Weiland z Królewca, który dla interesów przybył do Berlina.

Notatki literacko-artystyczne.

Nowe wydawnictwo bajek dla dzieci. „Towarzystwo wzajemnej pomocy literatów i artystów" dało dziatwie polskiej na św. Mikołaja i Gwiazdkę śliczne, skończenie artystyczne wydawnictwo bajek, pisanych przez najlepsze siły literackie, a ilustrowanych przez najzdolniejszych malarzy. Zanim wydawnictwo to, ze względu na swoją wysoką wartość artystyczną, będzie w pismach omówione, pospieszamy donieść, gdzie można już na świętego Mikołaja i Gwiazdkę nabyć dla naszych Milusińskich te ze wszech miar interesujące i zasługujące na gorące poparcie książeczki. Skład główny: Kauczyński i Oberski, Lwów. Z księgarń tylko główne księgarnie lwowskie: Połonieckiego, Maniszewskiego, Altenberga, Seyferta i Gubrynowicza. Księgarnie prowincyonalne lub osoby prywatne, które chciałyby nabyć wprost z „Towarzystwa wzajemnej pomocy literatów i artystów" egzemplarze bajek, raczą się zwrócić listownie pod adresem artystycznej kierowniczki wydawnictwa p. Maryi Kazeckiej-Morgenrothowej, Lwów, Akademicka 8, gdzie jest główny skład Towarzystwa, zkąd każde zamówienie, odwrotnie za zaliczką pocztową, lub z góry przysłaną gotówką będzie załatwione.

»Świat« w nr. 48 przynosi kilkadziesiąt ilustracyj z życia i sztuki, oraz artykuły: „Wróg chrześcianizmu" przez Bohdana Kutyłowskiego, „Dziedzictwo talentu" (Jadwiga Tetmajerówna i „trzeci Kossak"), „Nad morzem polskiem — szczątki naszego brzegu" przez A. Chołoniewskiego, „Z Clondyke galicyjskiej" przez dr. Zofię Golińską, trzy artykuły związane z wystawieniem „Legionu" w Krakowie (Mickiewicz i jego „zastęp polski", „Legion" na scenie krakowskiej, Sylwety historyczne St. Wyspiańskiego), „Posterunek naukowy w Warszawie" z portretem Józefa hr. Potockiego, „Z literatury", „Wacław Karczewski", „Ruch oświatowy w zaborze pruskim", „Teatr maryonetek we Lwowie" i wiele innych, oraz cztery powieści w dodatku „Romans i powieść". Kwartalny abonament „Świata" 6 kor. Adres wydawnictwa: Kraków, Bonerowska, 12.

Stanisław Jasiński. „Artyści". Powieść współczesna. Kraków 1911. Księgarnia Gebethnera i Spółki.

(z. s.) Książka, składająca się z powieści, noszącej tytuł „Artyści" i kilku wierszowanych fragmentów, mieści w sobie kilka zdrowych prawd i mnóstwo najlepszych intencyj, braknie jej tylko ujęcia myśli i treści w artystyczne kształty, które uczyniłoby ją dziełem sztuki.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we wtorek, 5 grudnia, „Cnotliwa Zuzanna", operetka. — We środę, 6 grudnia, „Zabobon czyli Krakowiacy i Górale", opera narodowa. — We czwartek, 7 grudnia, po raz pierwszy w bież. sezonie, „Cyganerya", opera w 4 aktach G. Pucciniego; występ Ireny Bohuss, Józefa Manna i debiut Józefa Munclingera, ucznia prof. Dianniego. — W piątek, 8 grudnia, o godzinie 3 po południu, po raz pierwszy (wznow.): „Dwie sieroty", dramat w 5 aktach (8 odsłon.) Al. D. Ennery i Cormon; o godzinie pół do 8 wieczorem: „Zabobon czyli Krakowiacy i Górale", opera narodowa. — W sobotę, 9 grudnia, o godz. 3 po południu, dla młodzieży szkolnej: „Marya Stuart", dramat historyczny w 5 aktach Juliusza Słowackiego: z Wandą Siemaszkową w roli tytułowej; o godz. pół do 8 wieczorem po raz 19: „Cnotliwa Zuzanna", operetka. — W niedzielę, 10 grudnia, o godz. pół do 4 po południu, po raz 4: „Oficer gwardyi", komedya w 3 aktach F. Molnara; o godz. pół do 8 wieczorem, po raz 20: „Cnotliwa Zuzanna", operetka. — W poniedziałek, 11 grudnia, po raz pierwszy (nowość): „Straceńcy", dramat w 4 aktach, Tadeusza Konczyńskiego; z udziałem: Konstancyi Bednarzewskiej, Leonii Barwińskiej, Leonii Borkowskiej, Edmundy Urbańskiej, Karola Adwentowicza, Romana Żelazowskiego, Ludwika Fritschego, Franciszka Frączkowskiego, Bolesława Mierzejewskiego, Henryka Czakiego, Maryana Bieleckiego i innych. — Abonament Nr. 13. — We wtorek, 12 grudnia, po raz 21: „Cnotliwa Zuzanna", operetka. — We środę, 13 grudnia, po raz 2: „Straceńcy", dramat w 4 aktach, Tadeusza Konczyńskiego. — We czwartek, 14 grudnia, po raz 1 w bieżącym sezonie: „Lohengrin", opera w 3 aktach R. Wagnera; występ Ireny Bohuss i Józefa Manna.

Repertuar »Teatru Nowego«.

Wtorek: „Synowa ze suteren". — Środa: „Dwaj złodzieje". — Czwartek: „Hołota". — Piątek: „Krowoderskie zuchy". — Sobota: „Piaskarz z Łyczakowa".

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Środa: 6 grudnia, „Kobieta i pajac", sztuka w 5 aktach Piotra Louys i P. Frondaie. — Czwartek: 7 grudnia, „Legion", 10 scen dramatycznych St. Wyspiańskiego. — Piątek: 8 grudnia, o godz. pół do 4 po południu „Kościuszko pod Racławicami", obraz historyczny w 7 odsłonach z muzyką, napisał A. W. Lasota. (Ceny popularne); o godz. pół do 8 wieczorem „Kobieta i pajac", sztuka w 5 aktach Piotra Louys i P. Frondaie. — Sobota: 9 grudnia, „Oficer gwardyi", komedya satyryczna w 3 aktach Fr. Molnara. — Niedziela: 10 grudnia o godz. pół do 4 po południu, „Grube ryby", komedya w 3 aktach M. Bałuckiego. (Ceny zniżone do połowy); o godz. pół do 8 wieczorem, „Legion", 10 scen dramatycznych St. Wyspiańskiego. — Poniedziałek: 11 grudnia, „Antygona", (wieczór klasyczny).

Z TEATRU.

(Wznowienie „Maryi Stuart" Juliusza Słowackiego).

Minęły już niestety bezpowrotnie te dawne, dobre czasy, kiedy młodzieńcza opowieść dramatyczna Słowackiego o tragicznych losach pięknej grzesznicy w koronie wyciskała łzy rzęsiste z ócz słuchaczy, chwytających chciwie dźwięk mowy polskiej ze sceny; wówczas nie widziano braków i błędów w architektonice sztuki, nie roztrząsano krytycznie zbyt sztucznych kolizyj, w jakie poeta wprowadził swą bohaterkę, — wystarczała melodya wiersza, upajająca dziwnym czarem. I utrzymywała się dość długo w teatrach polskich „Marya Stuart" Słowackiego, mająca jako przedstawicielki roli głównej niezapomnianą Aszpergerową i Modrzejewską; szczególnie ta ostatnia święciła w niej tryumfy prawdziwe, zapisane trwale w dziejach sceny polskiej.

Dzisiaj już nie można używać tej starej modły; dzisiaj nazwisko Słowackiego sprowadzi do teatru liczną publiczność, jak tego wczoraj mieliśmy dowody — ale ci słuchacze z innymi wystąpią wymaganiami. Pietyzm dla arcymistrza słowa polskiego, dla twórcy „Horsztyńskiego", „Księdza Marka" i „Zawiszy Czarnego", nakazuje dać nadwyraz staranną oprawę sceniczną nawet utworom młodocianym poety, a od aktorów żąda czegoś więcej, niż sumiennego wyuczenia się i recytowania ról. Inaczej bowiem krzywda dzieje się autorowi „Maryi Stuart", z którym dla uzyskania efektu współpracować musi duszą całą aktor, reżyser i dekorator.

Wczorajsze przedstawienie w teatrze lwowskim nie stało na tym poziomie, jaki przystoi scenie stołecznej; nuda i senność gościły w murach teatralnych, brak było zapału, brak ognia świętego, co rozżarza uczucia szlachetne i serce przymusza do tętna przyspieszonego. Nie przyszli z pomocą młodocianemu twórcy wykonawcy jego dzieła, odtworzyli sumiennie swoje role i na tem poprzestali. A jakież wdzięczne i szczytne to było zadanie dać część swej duszy, wstrzygać nieco ze swych nerwów, by ten pierwszy odzew romantyczny w dramacie polskim i dziś jeszcze żywo przemówił i porwał słuchaczy!

Nie do wszystkich wczoraj grających kieruję te słowa przykre — były wyjątki, a mianowicie pani Siemaszkowa jako Marya Stuart, pani Trapszo jako paź i p. Fritsche, jako błazen, Nick. Jakżeż jednak daleko po za nimi w tyle pozostawała reszta, wśród której byli artyści znamienici. Rażący rozdźwięk w tym zespole wytwarzał nastrój wprost nieprzyjemny — a szkoda tem większa, iż jedno słowo ożywcze reżysera mogłoby temu doskonale zaradzić. O grze pani Siemaszkowej nadmienię tyle, iż cechowała ją niezwykła staranność i przejęcie się szczere i głębokie; nader subtelnie wycezylowała swą rolę pani Trapszo, a p. Fritsche starał się dać wszystko, co tylko w talencie jego jest najlepszem. W ręce nieodpowiednie powierzona była rola Rizzia. O stronie dekoracyjnej nie chcę wspominać, bo zapewne tylko pospiech w przygotowaniu sztuki mógł spowodować takie braki; wątpić jednak nie mogę, iż wypadek to odosobniony i wróci znów ta staranność, do której nas w ostatnich czasach przyzwyczajono. *Gbr.*

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Prezydyum Namiestnictwa przyznało Aleksandrowi Bojarczukowi, nauczycielowi 1-klasowej szkoły w Kiernicy, w okręgu grodeckim, za 40-letnią wierną służbę medal honorowy, ustanowiony z okazyi 50-letniego Jubileuszu Najmiłościwszych Rządów Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór: ks. Feliksa Chmielowskiego na duchownego członka obrządku rzymsko-katolickiego do Rady szkolnej okręgowej w Dobromilu; Józefa Keffermüllera, dyrektora szkoły wydziałowej żeńskiej w Buczaczu, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Buczaczu; zatwierdziła dr. Kazimierza Sośnickiego, rzeczywistego nauczyciela gimnazyum w Sanoku, w zawodzie nauczycielskim i nadała mu tytuł profesora; przeniosła inspektorów szkolnych okręgowych: Jana Grzebieniowskiego z Ropczyc do Wieliczki; Władysława Winogrodzkiego z Bohorodczan do Rudek; Franciszka Wilkonia z Dąbrowy do Ropczyc; zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Franciszka Jasiołka i Engelberta Kermela w gimnazyum w Tłumaczu; Stanisława Machniewicza w gimnazyum VI. we Lwowie; ks. Andrzeja Hawryszczaka w gimnazyum VIII. we Lwowie; Karola Sobonia w gimnazyum w Podgórzu; przeniosła Stanisława Grzymka, zastępcę nauczyciela w gimnazyum I. w Tarnowie, do gimnazyum w Dębicy.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: Lucynę Durównę nauczycielką 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. Ces. Franciszka Józefa I. w Tarnowie; Zygmunta Tułeckiego nauczycielem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Mickiewicza w Rzeszowie; ks. Nestora Kisielewskiego nauczycielem religii grecko-katolickiej 6-klasowej szkoły męskiej w Horodence; Majera Korala nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Bolechowie; Jana Zielińskiego nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Zaleszczykach; ks. Władysława Staicha nauczycielem religii rzymsko-katolickiej 4-klasowej szkoły męskiej im. Kopernika w Podgórzu; Józefę Liszkównę nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej im. Mickiewicza we Lwowie; Leopolda Fedyka nauczycielem 4-klasowej szkoły w Niżankowicach; nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Stanisława Pielichowskiego w Medyce; Władysława Krzyckiego w Hadyńkowcach; Józefa Dutka w Czerminie; Roberta Kubicę w Kobiernicach; nauczycielami i nauczycielkami szkół 2-klasowych: Melanię Nieciównę w Filipowicach; Ludwikę Siwównę w Cebrowie; Zofię Mękarską w Tatarach; Michalinę Lityńską w Bykowie; Maryę Wierdakównę w Głowience; Zofię Fischerównę w Witkowicach; Maryę Lelównę w Rolowie; Adolfa Turkę w Lublińcu nowym; nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Ludwika Łaszewskiego w Woliczce; Jana Wintonyka w Kopaczyńcach; Antoniego Łeginia w Kozinie; Bartłomieja Garbicza w Bieniawie; Michała Mazura w Krzemiennej; Michała Sowińskiego w Libertowie; Tadeusza Małeskiego w Surowej.

Rada szkolna krajowa przeniosła: Bolesława Sobotowskiego, nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Kamionce strumiłowej, na równorzędną posadę do 5-klasowej szkoły w Peczeniżynie; Pawła Panasia, nauczyciela 5-klasowej szkoły w Peczeniżynie, na równorzędną posadę do 6-klasowej szkoły męskiej w Kamionce strumiłowej; Felicyę Jezierską, stałą nauczycielkę w III. klasie płac, przydzieloną do 1-klasowej szkoły w Jodłówce, na posadę nauczycielki do 6-klasowej szkoły żeńskiej w Rudkach; Maryę Tarnowską, nauczycielkę 4-klasowej szkoły pospolitej żeń-

skiej połączonej z wydziałową w Podgórzu, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Podgórzu; Aleksandra Krępuszewskiego, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Zazdrości, na równorzędną posadę do 2 klasowej szkoły w Dulibach; Helenę Kubicową, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Krzyżowej, przydzieloną do szkoły w Kobiernicach, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Kobiernicach; Dyonizego Hławatego, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Orelcu, na posadę nauczyciela do 2-klasowej szkoły w Kamionce lasowej; Bronisława Wykusa, nauczyciela 2-klasowej szkoły w Krzywem, na posadę nauczyciela do 2-klasowej szkoły w Humniskach.

Rada szkolna krajowa wyłączyła gminę Buszkowiczki, w okręgu przemyskim, z zakresu szkolnego w Buszkowicach i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Buszkowiczkach; — zorganizowała 1-klasowe szkoły ludowe: w Komarowie na przysiółku Jaroszyce, w okręgu stryjskim; drugą 1-klasową szkołę w Złotnikach, w okręgu podhajeckim; — przekształciła: 2-klasową szkołę w Lachowcach, w okręgu bohorodczańskim, na 4-klasową; 2-klasową szkołę w Złotnikach, w okręgu podhajeckim, na 4-klasową; 1-klasową szkołę w Kozodrzy, w okręgu ropczyckim, na 2-klasową.

Rada szkolna krajowa poleciła książkę p. t.: „Polska plastyka średniowieczna. Kraków 1912. Wydawnictwo dzieł sztuki Stella w Bochni. Rysunki i tekst Ludwika Stasiaka" do bibliotek nauczycielskich i do bibliotek uczniów szkół średnich.

Rada szkolna krajowa poleciła dzieło p. t.: „Stefan Wierzbicki, Pisma pośmiertne" do bibliotek nauczycielskich i do bibliotek uczniów szkół średnich.

Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć książkę dr. Bogdana Barwińskiego p. t.: „Оповіданя з рідної Історії для першої кляси шкіл середних" w Żółkwi, drukiem OO. Bazylianów 1911. Cena egzemplarza 2 K. 20 h., w poczet książek dozwolonych do użytku szkolnego.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Z Syndykatu rolniczego. Doroczne, zwyczajne walne zgromadzenie członków Syndykatu rolniczego odbyło się stosownie do postanowienia statutu, według którego walne zgromadzenia odbywają się naprzemian w obu stołecznych miastach Galicyi, tym razem we Lwowie dnia 30 listopada b. r., w sali galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego. Na zebranie przybyło kilkudziesięciu członków z różnych stron kraju.

Prezes Henryk Dolański zagajając zebranie, stwierdził pomyślny rozwój instytucyi, która dzięki racyonalnym podstawom, na których powstała, okazuje ogromną żywotność i mimo niemałych zewnętrznych i wewnętrznych trudności nie ulega zastojowi, lecz owszem na każdym kroku dowodzi swojej zdolności do życia i postępu. Prezes rady nadzorczej podniósł dalej, że zadanie zrzeszenia rolnictwa w kraju będzie urzeczywistnione dopiero z chwilą, gdy kraj cały pokryje się siecią organizacyj handlowo-rolniczych, opartych na kooperatywie. Temu zadaniu chce służyć Syndykat w miarę możności i z uwzględnieniem aktualnych stosunków.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia, dyrektor naczelny dr. Wróblewski przedstawił sprawozdanie z zamknięcia rachunków za rok 1910/11, a po dnosząc trudności, na jakie Syndykat często natrafiać musi, dążąc do pogodzenia sprzecznych nieraz interesów swoich członków, prosił o uwzględnienie tych trudnych warunków przy wydawaniu sądów o pracy Syndykatu, zwłaszcza, że dopiero takie życzliwe stanowisko i społeczeństwa rolniczego i wpływowych w tej mierze czynników umożliwi Syndykatowi w pełni skuteczną działalność do osiągnięcia tego głównego celu, który zawsze rysuje się jasno przed zarządem instytucyi, t. j. skupienia możliwie najszerszych kręgów interesów rolniczych w kraju w jedną solidarną, silną organizacyę na podstawach spółdzielczości.

Nad sprawozdaniem rozwinęła się dyskusya, w której brali udział pp.: dr. Stefczyk, podnosząc obowiązek Syndykatu służenia kooperatywie rolniczej i pamiętania w swojej działalności przedewszystkiem o małych i folwarcznych gospodarstwach rolnych, jako najważniejszej stronie zadania instytucyi, — dr. Aleksander Dąmbski, br. Konopka z Brnia, który stwierdził, że więksi rolnicy zawsze pracowali i pracują w Towarzystwach rolniczych nad zorganizowaniem właśnie ekonomicznie słabszych warstw rolnictwa, — p. Julian Bielański i inni. Rada nadzorcza uchwaliła wnioski dr. Stefczyka w sprawie ewentualnego podjęcia przez Syndykat rokowań z czynnikami miarodajnymi, celem osiągnięcia jednolitości w działaniu kooperatywnem.

Z kolei p. Jurystowski odczytał sprawozdanie komisyi rewizyjnej wraz z wnioskiem udzielenia dyrekcyi absolutoryum za rok sprawozdawczy, który zgromadzenie uchwaliło.

P. Dąmbski referował rozdział czystego zysku w kwocie 82.162 kor. 64 hal., z czego 10.000 kor. przeznaczyło zgromadzenie na cele organizacyi handlowo-rolniczej w kraju, a nadto odpowiednie kwoty na 5 prc. dywidendę, na uposażenie funduszu rezerwowego, oraz funduszu na straty.

Będący na porządku dziennym wniosek rady nadzorczej o przyznanie zarządowi głównemu Towarzystwa „Kółek rolniczych" prawa mianowania jednego członka rady nadzorczej, został zgodnie z propozycyą zastępcy prezesa Towarzystwa „Kółek rolniczych" dr. Dulęby na razie odroczony i ma być traktowany dalej po ukończeniu odnośnych rokowań.

Wreszcie uchwalono przedłożony przez radę nadzorczą projekt statutu i wybrano przez aklamacyę członkiem rady nadzorczej w miejsce prof. dr. Jentysa, który zrezygnował z tej godności, p. Stanisława Fihausera, prezesa Związku spółek handlowo-rolniczych.

Na tem prezes zamknął zebranie.

Wykaz browarów tudzież ilości hektolitrów brzeczki piwnej zgłoszonych do wyrobu w miesiącu październiku 1911:

Liczba porz.	Nazwa dyrekcyi okręgu skarbowego	Ogólna ilość wynosiła: browarów	zgłoszonych do wyrobu hektolitrów brzeczki piwnej
1	Brody	9	11.747
2	Brzeżany	3	988
3	Czortków	1	216
4	Jarosław	9	3.042
5	Kołomyja	2	3.832
6	Kraków	4	4.000
7	Lwów	5	3.474
8	Nowy Sącz	5	4.032
9	Przemyśl	2	3.546
10	Rzeszów	7	3.430
11	Sambor	5	2.750
12	Sanok	4	2.650
13	Stanisławów	7	5.600
14	Tarnopol	8	5.807
15	Tarnów	2	33.636
16	Wadowice	5	12.396
17	Żółkiew	2	180
	Razem	80	101.326
	W zamkniętych miastach:		
	Kraków	1	3.936
	Lwów	1	16.050
	Ogółem	82	121.312

Wykaz gorzelń, które w miesiącu październiku 1911 r. były w ruchu, tudzież ilości oznajmionych przez nie do wyrobu stopni hektolitrowych alkoholu:

Liczba porz.	Okręg skarbowy	Ogólna ilość wynosiła: gorzelń które były w ruchu	zgłoszonych do wyrobu stopni hektolitrowych alkoholu
1	Brody	68	926.440
2	Brzeżany	63	756.190
3	Czortków	64	822.040
4	Jarosław	23	263.990
5	Kołomyja	41	556.000
6	Kraków	6	48.800
7	Lwów	30	405.200
8	Nowy Sącz	2	13.400
9	Przemyśl	18	367.000
10	Rzeszów	29	267.990
11	Sambor	18	227.000
12	Sanok	9	45.600
13	Stanisławów	40	577.700
14	Tarnopol	70	908.640
15	Tarnów	11	87.500
16	Wadowice	18	101.180
17	Żółkiew	76	1,070.650
	Razem	586	7,445.320

Wykaz produkcyi sprzedaży soli w Galicyi w miesiącu październiku 1911. W miesiącu październ. 1911 produkcya soli wynosiła 133.657 cent. metrycz., sprzedaż soli 148.627 centnarów metrycznych. W tym samym miesiącu roku ubiegłego produkcya soli 138.930 centnarów metrycznych, sprzedaż soli 119.052 centnarów metrycznych. Okazuje się zatem mniej produkcyi soli o 5.273 centn. metrycznych, a sprzedaży więcej o 29.575 centnarów metrycznych.

OSTATNIA POCZTA.

* Najj. Pan udzielił Najw. sankcyi uchwalonemu przez Sejm galicyjski projektowi ustawy w sprawie regulacyi Jasiołki z dopływami, Białego Stoku z dopływami i Bugu od ujścia Rata do granicy Galicyi, oraz w sprawie podniesienia wałów ochronnych w Łęgu (pow. tarnobrzeski).

Najj. Pan udzielił Najw. sankcyi również projektowi ustawy Sejmu galicyjskiego w sprawie przyłączenia gminy i obszaru dóbr Płaszów do Krakowa z równoczesnem wyłączeniem ich z pow. Wieliczka, oraz zmiany §§ 18, 30 i 53 ust. I. statutu m. Krakowa.

= Najj. Pan przyjął wczoraj szefa sztabu generalnego gen. Schemua na posłuchaniu.

= Między rządem węgierskim a opozycyą przyszło do kompromisu co do programu prac na koniec roku bieżącego. Wedle tego kompromisu jutro w środę przedłożenia wojskowe po raz ostatni stanowić będą przedmiot obrad, poczem usunięte zostaną z porządku dziennego, a zaczną się narady budżetowe. Opozycya wyraża nadzieję, że przedłożenia wojskowe nie przyjdą już na porządek dzienny.

= Od wczoraj krążą w Konstantynopolu nieskontrolowane pogłoski o przesileniu ministeryalnem. Wielki wezyr miał oświadczyć, że z powodu nadwątlonego zdrowia pragnie ustąpić.

Według innych źródeł, między wielkim wezyrem a Młodoturkami istnieją różnice w poglądach na dalsze prowadzenie wojny.

Młodoturcy pogłoskom tym stanowczo zaprzeczają.

= W wojnie turecko-włoskiej nie zaszły żadne nowe wypadki, do których należałoby przywiązywać większą wagę.

Ag. Stefaniego donosi telegrafem bez drutu z Benghasi: Nieprzyjaciel usiłował ubiegłej nocy wtargnąć do naszych okopów. Wojsko spisało się zdumiewająco dzielnie. Natychmiast otwarto ogień ze wszystkich okopów i nieprzyjaciela odparto ze znacznemi stratami. My mieliśmy 2 zabitych i 5 rannych.

W Konstantynopolu, jak twierdzi *Berl. Loc. Anzeiger,* w kołach wojskowych nie mają już tej, co pierwotnie, pewności co do szans zwycięstwa w Trypolidzie. Sztab generalny nie ogłasza obecnie żadnych sprawozdań.

= O powstaniu w Chinach dochodzą następujące nowe wieści: Krążą pogłoski, że regent książę Czun za namową Juanszikaja zrezygnuje z regencyi na rzecz rady regencyjnej, złożonej z Chińczyków. W ten sposób uratowany zostanie tron dla małoletniego syna księcia Czuna.

Wedle informacyi *Daily Telegraphu* z Szanghaju, wicekról Heng i generał Tatarów Tilin po zajęciu Nankinu udali się do konsulatu niemieckiego.

200 żołnierzy piechoty anglo-indyjskiej wyruszyło do Hankau.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 5 grudnia. Ekspozytura dyrekcyi budowy dróg wodnych przystąpiła do rachunkowego skontrolowania ofert na budowę dwóch losów drogi wodnej. Po skontrolowaniu oferty będą wraz z wnioskami odesłane Ministerstwu, które poweź·ie decyzyę co do zatwierdzenia najodpowiedniejszej.

Kraków, 5 grudnia. Przyłączenie do Krakowa gminy i obszaru dworskiego Płaszowa powiększa miasto o 7·72 kilom. kwadr. Obecnie ludność Krakowa wynosi 155.000.

Budapeszt, 5 grudnia. Tutejszy Bank węgierski komercyonalny zawiadomił policyę, że w Banku eskontowano 9 weksli w imieniu firmy Orenstein i Koppel na łączną kwotę 280.000 kor. Weksle te okazały się fałszywymi. Dwie osoby, podejrzane o to oszustwo, znajdują się już w Ameryce.

Z W. Księstwa Poznańskiego.

Poznań, 5 grudnia. *(Tel. pryw.).* Mimo, że sekretarz stanu Delbrück w parlamencie potępił nadużycia władz policyjnych przez nieprawne zamykanie zebrań, wypadki takie zdarzają się dość często. W ostatnią niedzielę stało się to znowu w Kostrzynie. Pp. Rzepecki i Tucholski przyjechali tam z Poznania celem założenia „Sokoła". Zebranie było ściśle zamknięte, w sali były wyłącznie osoby zaproszone. Mimo to przybył wysłany przez burmistrza urzędnik z dwoma żandarmami, a usłyszawszy, że obrady odbywają się po polsku, zebranie rozwiązał. Zebrani rozeszli się spokojnie. Przeciw nieprawnemu wtargnięciu policyi i rozwiązaniu zebrania wdrożone będzie postępowanie sądowe.

Poznań, 5 grudnia. *(Tel. pryw.)* Najwyższy sąd pruski orzekł w tych dniach, że kto bez pozwolenia władzy wywiesza publicznie chorągwie o barwach innych, niż pruskie lub niemieckie, ściąga na siebie karę.

Polacy pod berłem rossyjskiem.

Warszawa, 5 grudnia. *(Tel. prywt.).* Sprawa zabójstwa Stanisława Chrzanowskiego rozważana będzie ponownie przez warszawską Izbę sądową d. 3 lutego r. p. Proces tyczyć się będzie hr. Ronikiera wskutek apelacyi jego obrony, oraz Feliksa Zawadzkiego, co do którego prokurator założył protest przeciw wyrokowi uniewinniającemu. Wyrok uniewinniający co do trzeciego oskarżonego Antoniego Siemińskiego uzyskał już moc prawną. Powołano 42 świadków, między innymi p. Morawskiego z Lublina, który oświadczył krewnym hr. Ronikiera chęć złożenia zeznań już po osądzeniu sprawy w pierwszej instancyi.

Petersburg, 5 grudnia. *(Tel. pryw).* Obrady nad projektem chełmskim rozpoczną się prawdopodobnie dopiero w piątek.

Now. Wremia oburza się na urządzanie w Galicyi wieców w sprawie Chełmszczyzny, nazywa je „polską bachanalią" i grozi urządzeniem w Rossyi wieców, które tę sprawę przedstawią w innem świetle.

Powstanie w Chinach.

Szanghaj, 5 grudnia. *(Reuter).* Firmy niemieckie otrzymały anonimowe ostrzeżenia, będące w związku z zamiarem bojkotowania kupców niemieckich z powodu, że niektórzy z nich mieli pomagać wojsku cesarskiemu dostarczaniem amunicyi.

Szanghaj, 5 grudnia. *(Reuter).* Zniknięcie niemieckiego agenta handlowego Dergmanna wywołało tu wielkie wzburzenie. Dnia 30 listopada wyszedł on z hotelu i poszedł na zabawę z tańcami. Od tego czasu ślad jego zaginął.

Charbin, 5 grudnia. Ze źródła chińskiego donoszą, że rewolucyoniści zaatakowali wojsko rządowe w pobliżu Fuczou i zajęli dwa forty. Wojsko rządowe miało 14 zabitych i rannych i cofnęło się do Fuczou.

Paryż, 5 grudnia. W sprawie mających się rozpocząć rokowań francusko-hiszpańskich *Matin* donosi, że Canalejas zamierza załatwić sprawę kolei w Marokku w ten sposób, że Hiszpania odstąpi wąski pas swej strefy Francyi, aby umożliwić jej budowę kolei z Larrasz do Tangeru. Jeżeli to jest prawdą, to jeden z najważniejszych punktów sporych byłby usunięty.

Konstantynopol, 5 grudnia. Porta ogłosiła komunikat stwierdzający, że mocarstwa w odpowiedzi na notę Porty zapewniły, iż nie pozwolą na naruszenie *status quo* na Krecie.

Konstantynopol, 5 grudnia. Według urzędowej depeszy z Isztip, w wilajecie Kossowo, wybuchła w tamtejszym meczecie bomba, podłożona przez Bułgarów. Meczet wyleciał w powietrze. Ludność muzułmańska jest mocno rozgoryczona. Przyszło do bójki, w której 12 osób zginęło, 20 zostało zranionych.

Wczoraj obradowała Rada ministeryalna nad sprawą równoczesnych zamachów dynamitowych w różnych miejscowościach podczas święta bajramu. Komunikat wydany orzeka, iż Rada ministrów sądzi, że chodzi tu o umyślne podrażnienie ludności muzułmańskiej, by wywołać obawę, że porządek publiczny jest zagrożony.

Waszyngton, 5 grudnia. Wczoraj otwarto pierwszą sesyę 62 kongresu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5 grudnia 1911. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse).* Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 649·25, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 848·50, Akcye Anglobanku 325·75, Akcye Unionbanku 627·50, Akcye Länderbanku 551·75, Akcye Bankvereinu 542·50, Akcye Bodencredit 1301·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 688·—, Akcye kolei państwowych 728·—, Akcye kolei Południowej 109·75, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4960.—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 843·—, Akcye Rima Muranyi 671·50, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2647·—, Akcye Fabryki broni 770·—, Akcye Tureckie tytoniowe 317·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 772·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 91·35, Austryacka Renta koronowa 91·35, Węgierska Renta koronowa 90·55, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 91·95, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 92·25, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·90. 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 92·50. 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99·—, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 98·30, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 92·90.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa
dnia 5 grudnia.

HOTEL GEORGEA. Pp.: J. Kałch z Pasiecznej, T. Tertil z Tarnowa.
HOTEL IMPERIAL: P. E. Homolacz z Boratyna.
HOTEL EUROPEJSKI: Pp.: T. Dynowski z Kijowa, S. Stankiewicz z Bursztyna.
HOTEL VIKTORIA: P. I. Piórkowski z Pomorzan.

CENNIK
Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 5 grudnia.

	płacą		żądają	
	walnta kor			
	k	h	k	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	689	—	696	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	440	—	446	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	548	—	553	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	450	—	460	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109	70	—	—
„ „ „ 4½ pr. w. a. los w 50 l.	98	80	99	50
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	92	10	92	80
„ kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	98	80	99	50
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	92	20	92	90
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	96	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 41½ lat	96	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	91	80	92	50
Banku gal. ziem. kr. 4½% 60 l.	98	65	99	35
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	98	30	99	—
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	98	10	98	80
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. 5 pr. (2 em.)	—	—	—	—
„ „ „ 4½ pr. (3 em.)	98	30	99	—
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	90	70	91	40
Kol. lokalne dtto 4 pr.	90	70	91	40
Pożyczka m. Krakowa	89	60	90	30
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	93	10	93	80
Pożyczka m. Lwowa 4 pr.	88	30	89	—
„ „ „ 4 konwen.	91	50	92	20
„ szkolna krajow. 4 pr. z. 1908	91	—	91	70
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.).	103	—	110	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	36	11	46
20 frankówka	19	14	19	32
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	50
„ „ „ papierowych	254	50	255	50
100 marek niemieckich	117	50	117	90

kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 grudnia 1911.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	91·45	91·65
styczeń-lipiec	91·45	91·65
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	94·70	94·90
kwiecień-październik	94·70	94·90
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1615·—	1675·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	439·—	451·—
„ „ 1864 po 100 zł.	608·—	620·—
„ „ 1864 po 50 zł.	304·—	310·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	290·—	—·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	115·60	115·80
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	91·45	91·65
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	92·—	93·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	111·75	112·75
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	442·—	444·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	113·80	114·80
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	91·65	92·65
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	91·65	92·65
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe)		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	103·—	104·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·25	121·25
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	93·—	94·—
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	92·95	93·95
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	97·55	98·55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	97·30	98·30
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	97·50	98·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em, z r. 1888, 4 prc.	98·35	99·35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	97·55	98·55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	97·55	98·55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	97·75	98·75
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	91·40	92·40
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	92·90	93·90
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	92·75	93·75
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	112·75	113·75
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	111·—	111·20
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	90·50	90.70
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	303·—	315·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	438·—	450·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	219·—	225·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	92·50	93·50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	90·80	91·80
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·85	101·85
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	91·75	92·75
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	93·—	94·—
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97·85	98·85
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·80	89·80
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	126·—	132·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	244·—	245·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	301·50	307·50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	278·50	284·50
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	100·—	100·40
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	98·90	99·90
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	92·25	93·25
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·75	99·75
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	91·35	92·35
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97·—	—·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·70	97·70
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotna	98·90	99·90
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	98·50	99·50
Banku kr. obl. kolej. żel. 57½ l. 4 pr.	90.50	91·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	96·80	97·80
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	96·75	97·75
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł, mcm.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	113·25	114·25
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	86·95	87·95
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	91·30	92·30
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	101·50	102·50
„ „ „ „ 1890 „ 4 pr.	99·75	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	38·—	42·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł.	512·—	524·—
Clary 40 zł. m. k.	195·—	215·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	—·—	—·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	101·—	111·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	85·75	91·75
Palfy 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	74·25	80·25
„ „ węg. tow. 5 zł.	47·75	53·75
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	79·—	85·—
Salma 40 zł. m. k.	300·—	316·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę)		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	326·25	327·25
Peszt. Banku handl. 500 zł.	4315·—	4325·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	652·—	653·—
Weg. Banku kredyt. 200 zł.	852·25	853·25
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	781·—	784·—
Gal. banku hip. 200 zł.	700·—	—·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	445·—	446·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	551·90	552·90
„ Austro-węg. 1400 kor.	1987·—	1997·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	629·25	630·25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	281·50	282·50
Zivnosteńska banka 100 zł.	282·50	284·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	453·—	459·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	420·—	430·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	4950·—	4970·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	396·—	398·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	549·—	551·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	310·—	315·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1140·—	1144·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	771·—	771·50
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	775·—	784·—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	842·40	843·40
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2626·—	2636·—
Schodnicy 500 kor.	480·—	486·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	319·—	320·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	253·59	256·—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240·57½	240·82½
Paryż za 100 franków	95·37½	95·52½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	254·—	255·—
Niemieckie banki	117·57½	117·77½
Włoskie banki	94·80	94·95
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·12½	95·27½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·37	11·39
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankowka	19·10	19·12
20-markówka	23·50	23·56
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·60	117·80
Włoskie banknoty za 100 lir	94·75	95·05
Ruble	2·54$^{1}/$	2·55¼

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E XI. 1647/11 (12) (13750 2—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Pawła Dąbrowskiego we Lwowie, odbędzie się 29 grudnia 1911 o 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 licytacya:

a) realności objętej lwh. 706 ks. gr. gm Tarnopol, położonej przy placu Sobieskiego poz. l. 5 i przy ul. Zamkowej pod l. 2 a składającej się z parcel bud. l. k. 922/1 i 922/2 i grunt. l. k. 187 3 o łącznej powierzchni 822 sążni kw., na których znajdują się: murowany jednopiątrowy dom czynszowy, murowany parterowy dom mieszkalny i murowany budynek gospodarczy — wraz z przynależnościami,

b) realności objętej lwh. 670 ks. gr. gm. Tarnopol, położonej przy placu Sobieskiego l. 4, a składającej się z parcel bud. lk. 921/3 i 923 3 o powierzchni 154 sążni kw., na których znajduje się murowany jednopiątrowy dom czynszowy — wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione: ad a) na 172.975 koron 50 h., ad b) na 49 699 kor., przynależności zaś ad a) na 805 kor., ad b) na 525 kor.

Najniższa cena wynosi. ad a) 86.890 kor. 25 h., ad b) 25.112 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 18 listopada 1911.

L. cz. E. 1106/11 (8) (13784 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kozmy Poniuka odbędzie się dnia 15 grudnia 1911 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacya połowy realności objętej lwh. 2038 ks. gr. gm. Żabie.

Połowa tej nieruchomości wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5283 koron 34 hal.

Najniższa cena wynosi 3522 koron 23 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabie, dnia 4 listopada 1911.

L. cz. E. 413/11 (9) (13783 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie powiatowego Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie, zastąpionego przez adw. dr. Czarnika, odbędzie się dnia 15 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 licytacya realności lwh. 174 ks. gr. gm. Mikłaszów wraz z przynależnościami, składającej się z 1 pary koni, wozu na żelaznych osiach, 2 krów, 2 jałówek, 1 bezrogi, pługa, brony i t. p.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 12 445 kor 50 h., przynależności zaś na 1380 kor.,

Najniższa cena wynosi 9217 koron. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia. przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Winniki, dnia 3 listopada 1911.

L. cz. 21491/911 (13678 2—3)

W dniu 16 grudnia 1911 r. o godz. 11 przed południem odbędzie się w c. k. gal. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie licytacya ofertowa na sprzedaż drzewa jodłowego i świerkowego pniowego i klocowego w c. k. okręgu gospodarczym Starzawa (powiat Dobromil) w latach 1912 do

włącznie 1916 w rocznej ilości około 17.000 m.³ do zbytu względnie do manipulacyi tartacznej przeznaczonego, tudzież na dzierżawę tartaku skarbowego wraz z przynależnościami w Starzawie na ten sam okres czasu za ryczałtową opłatą po 60 h., za 1 m.³ w krągłym stanie przetartego drzewa.

Bliższych wiadomości udzielają c. k. gal. Dyrekcya lasów i dóbr państwowych we Lwowie, oraz c. k. Zarządy lasów i dóbr państwowych w Starzawie, Berehach (poczt. Ustrzyki dolne) i Michowa (poczt. Dobromil).

Z c. k. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie.

Lwów. dnia 25 listopada 1911.

L. cz. E. 2005/11 (7) (13760 2—3)

Dnia 12 grudnia 1911 o godz. 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym oddział V. licytacya 1/2 realności obj. lwh. 775 ks. grunt. gm. Żurów wraz z przynależnościami w protokole oceuienia opisanemi.

Realność tę oceniono wraz z przynależnościami na 13.233 kor.

Najniższa cena wynosi 8822 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Bursztyn, dnia 27 października 1911.

L cz. E. 1032/11 (6) (13708 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Asafata Mykietiuka w Niwrze odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacya połowy realności lwh. 253 gm. Niwra wraz z przynależnościami, składającemi się ze stosu kamienia i drzew.

Połowa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 600 kor., przynależności zaś na 28 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 419 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mielnica, dnia 17 listopada 1911.

L cz. E. 901/11 (6) (13768 2—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 28 grudnia 1911 o godzinie 11 rano, odbędzie się w sądzie tutejszym, biuro Nr. 9 licytacya:

1. 1/2 lwh. 400 gm. Wierzbiany wartości szacunkowej 175 kor.,

2. całej realności lwh. 382 gm. Wierzbiany wartości szacunkowej 1490 kor.

Najniższa oferta wynosi ad 1. 116 kor. 66 h., ad 2. 993 koron 32 h., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i dokumenty, może każdy przejrzeć podczas godzin urzędowych w tut. sądzie w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jaworów, dnia 22 listopada 1911.

L. cz. E. 559/11 (5) (13615 2—3)

Edykt.

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 14 grudnia 1911 o godzinie 9 z rana licytacya realności lwh. 74 ks. gr. gm. Opatkowice, składającej się budynków, ról i pastwisk.

Realność ta oceniona na 1461 kor. 62 hal.

Cena wywoznania 974 kor. 41 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skawina, dnia 11 listopada 1911.

L. cz. E. 4/11 (46) (13693)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku parcelacyjnego stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w likwidacyi we Lwowie, zastąpionego przez pełnomocnika dr. Stanisława Grzesika adwokata we Lwowie, który w podaniu do praes. 11 października br. oświadczył, że popiera postępowanie licytacyjne odbędzie się dnia 14 grudnia 1911 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 50, II. piętro w Rzeszowie licytacya dóbr tabularnych Przędzel, Przędzel wieś i Kępa mała położonych w powiecie sądowym Nisko lwh. 284, 285 i 848, dalej dóbr tabularnych Jarocin, Szyperka, Nalepy, Smutki, Mostki, Sokole, Jazy, Deputaty, Zdziury, Kuty i Kutyły położonych w powiecie sądowym Ulanów wykazami hip. L 551, 179, 200, 213, 507 i 508 ks. tab. c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie objętych wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego opisanego w protokole z dnia 16, 17 i 18 marca 1911 L. cz. E. 4/11 (7).

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę, są ocenione po myśli § 48 statutów Banku austro-węgierskiego pierwszego popierającego egzekucyę wierzyciela na 1,800.000 kor., przynależności zaś sądownie na 47.826 kor.

Najniższa cena wynosi 1,231.884 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45, II. piętro.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 28 października 1911.

L. cz. E. 2600/11 (10) (13774)

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 stycznia 1912 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 68 (II. p.) licytacya realności lwh. 265 ks. gr. gm. kat. Wola duchacka, złożonej z parc. bud. obszaru 35 s. kw. z domem drewnianym i stodołą, oraz gruntów ornych, łąk i pastwisk obszaru 2 morgów 1253 s. kw., oraz 1/2 realności lwh. 274 tejże gminy złożonej z pastwiska obszaru 32 s. kw.

Nieruchomość powyższa oceniona jest na 5051 kor. 20 hal.

Najniższa oferta wynosi 3367 kor. 46 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podgórze, dnia 17 listopada 1911.

L. cz. E. 496/11 (6) (13616)

Edykt.

W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 21 grudnia 1911 o godzinie 9 z rana licytacya 1/6 części realności lwh. 130 gm. Swoszowice, składającej się z parc. budowl., stojących na niej bndynków, roli i drogi.

Realność oceniona na 160 kor.

Cena wywołania 106 kor. 66 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skawina, dnia 12 listopada 1911.

L. cz. E. XIII. 1174/11 (11) (13790)

Zobowiązany Józef Makuła starszy w Mogile.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Makuły młodszego w Krakowie, zastąpionego przez adw. dr. Józefa Steinberga w Krakowie, odbędzie się dnia 12 stycznia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 49 przy ulicy św. Jana 22 l. p. licytacya:

a) realności lwh. 580 i

b) realności lwh. 581 ks. or. gm. kat. Mogiła objętych Józefa Makuły starszego własnych, składających się ad a) z 2 parcel budowlanych i 3 rolnych o łącznym obszarze 1 m. 1262 sążni kw., połowy domu drewnianego słomą krytego, stodoły słomą krytej, ad b) parceli budowlanej 87 sążni kw. w pośrodku budynków realności lwh. 580.

Nieruchomość lwh 580 jest oceniona na 3607 kor. 60 hal., zaś połowa nieruchomości lwh. 581 na 93 kor. 90 hal., razem na 3701 kor. 50 hal.

Najniższa cena nieruchomości lwh. 580 wynosi 2405 kor. 07 hal., zaś połowy nieruchomości lwh. 581, 62 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 49.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,

Oddział XIII.

Kraków, dnia 9 listopada 1911.

L. cz. E. VIII. 245/11 (31) (13748)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Leiby Bauma w Rzeszowie odbędzie się dnia 16 stycznia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 41 licytacya realności lwh. 47 ks. gr. gm. Rzeszów, stanowiącej kamienicę w rynku, położoną pod Nk. 52.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 25.864 kor.

Najniższa cena wynosi 12.932 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości, które się równocześnie zatwierdza, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowanią jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Rzeszów, dnia 19 listopada 1911.

L. cz. E. 483/11 (15) (13820)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego „Pomoc“ w Dembowcu, odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 licytacya realności lwh. 54 gm. Grudna kępska wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na kwotę 4309 kor. 78 hal., przynależności zaś na kwotę 135 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 2873 kor. 18 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomosci bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Biecz, dnia 20 listopada 1911.

L. cz. E. 1000/11 (5) (13776)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wolfa Deutscha w Strzyżowie odbędzie się dnia 22 stycznia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16 licytacya realności lwh. 14 i 92 gm Gwoździanka objętych Jana i Maryanny Lubasów własnych.

1. Nieruchomość lwh. 14 gm. Gwoździanka wystawiona na licytacyę, jest oceniona na kwotę 3157 kor. 26 hal., zaś 2. realność objęta lwh. 92 gm. Gwoździanka na kwotę 2012 kor. 64 hal.

Najniższa cena wynosi odnośnie do realności ad 1. kwotę 2104 kor. 84 hal., zaś odnośnie do realności ad 2 kwotę 607 kor. 88 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k Sąd powiatowy, Oddział II.

Strzyżów, dnia 25 listopada 1911.

L. cz. E. 763/11 (7) (13762)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Wielgusa odbędzie się dnia 11 stycznia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 licytacya realności lwh. 52, 154, 207, 208 ks. gr. gm. kat. Braciejowa objętych Weroniki Kalitowej własnych.

Nieruchomości są ocenione: ad 1. 1859 kor., ad 2. 127 kor., ad 3. 356 kor., ad 4. 381 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 1239 kor. 33 hal., ad 2. 84 kor. 66 hal,, ad 3. 237 kor. 33 hal., ad 4. 254 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dębica, dnia 21 listopada 1911.

L. cz. E. 2550/11 (3) (13796)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 10 stycznia o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28 w Mielcu licytacya l. kons. 164 lwh. 179 ks. gr. gm. Mielec objętej, obejmującej dom mieszkalny.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 12.000 kor.

Najniższa cena wynosi 6000 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielec, dnia 7 listopada 1911.

L. 3421 (13811 1—3)

Ogłoszenie konkurencyjne.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że we Lwowie przy ul. Szymona l. 2 jest do nadania lwowsko-pragska kolektura loteryjna Nr. 6/575, która według przecięcia z lat 1908/10 przyniosła zbiórek 69.113 kor. 42 hal, a kolektantowi przy 4 prc. prowizyi dochodu brutto 2.764 kor. 53 h.

Kaucya wymaganą jest w wysokości 5.400 kor. w pupilarnych papierach wartościowych losowaniu niepodlegających.

Oferty zaopatrzone stemplem na 1 kor. należy przy dołączeniu wadyum w kwocie 140 kor. metryki urodzin, certyfikatu przynależności, świadectwa moralności i dowodu znajomości tak języków krajowych jak też i języka niemieckiego, wnieść tutaj najpóźniej do 29 grudnia b. r. godziny 12 w południe.

Blizsze warunki przejrzeć można w podpisanym urzędzie w godzinach urzędowych.

C. k. Urząd dochodów loteryjnych

dla Galicyi i Bukowiny.

Lwów, dnia 2 grudnia 1911.

L. cz. E. 2200/10 (17) (13797)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stanisława Zaka odbędzie się dnia 16 stycznia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 powtórna licytacya 1/9 części realności lwh. 88 gm. kat. Chyszówki Stanisława Żaka własnej.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 595 kor. 92 hal.

Najniższa cena wynosi 300 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. p.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Mszana dolna, dnia 2 grudnia 1911.

L. cz. E. XI. 2333/11 (9) (13791)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Tarnopola odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w Tarnopolu licytacya realności objętej lwh. 1417 ks. gr. gm. Tarnopol, składającej się z parceli bud. lk. 1696 i grunt. lk. 1050/1 (ogród) o łącznej powierzchni 1119 m², na których znachodzą się: dom mieszkalny murowany, komórka i mała szopa wraz z przynależnościami, składającemi się z ogrodzenia, większej beczki, haka żelaznego i drabiny.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 15.465 kor. 50 hal., przynależności zaś na 30 kor.

Najniższa cena wynosi 7747 kor. 75 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania itd., może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnodol, dnia 24 listopada 1911.

L. cz. E. 1269/11 (13826)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Sambora, odbędzie się dnia 4 stycznia 1912 o godz. 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13 licytacya: 1. całej realności lwh. 303 gm. Laski zawiązane, 2. 1/4 części realności lwh. 25 tej samej gminy, 3. 2/3 części realności lwh. 222 tej samej gminy zobowiązanego własnych wraz z przynależnościami, składającemi się ze studni i pary koni.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są ocenione: ad 1. na 8898 kor. 83 hal., ad 2 na 15 kor., ad 3. na 633 kor. 32 hal., przynależności zaś na 290 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1. wraz z przynależnościami 6125 kor. 88 hal., ad 2. 10 kor., ad 3. 422 kor. 20 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rudki, dnia 10 listopada 1911.

L. cz. E. 891/10 (51) (13827)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Henryka Bauera we Lwowie, odbędzie się dnia 10 stycznia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytaya realności lwh. 1764 ks. gr. gm. Zborów.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 198.103 kor.

Najniższa cena wynosi 132.069 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w tym sądzie podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego nie i wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Zborów, dnia 21 listopada 1911.

L. cz. E. 2949/10 (6) (13823)

Edykt liaytacyjny.

Dnia 12 stycznia 1912 o godzinie 9·30 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 68 (II. p.) licytacya realności lwh. 19 ks. gr. gm. kat. Łagiewniki złożonej z parc. bud. obsz. 6 ar. 92 m². z domem murowanym, krytym dachówką, stodołą drewnianą, stajnią murowaną, szopą, studnią i kilkudziesięciu drzewami oraz roli i pastwisk 5 ha. 62 ar. 89 m².

Nieruchomość powyższa oceniona jest na 14.551 kor 79 hal.

Najniższa oferta wynosi 9701 kor. 20 halerzy.

Warunki licytacyjne i inne dokumenty przejrzeć można w kancelaryi sądowej

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podgórze, dnia 26 listopada 1911.

L. cz. E. 456/11 (10) (13821)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mechla Marienberga, odbedzie się dnia 21 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya realności obj. lwh. 210 i 947 ks. gr. gm. Laszki górne i dolne wraz z przynależnościami jako drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a mianowicie:

1. realność obj. lwh. 947 wraz z pb. 25/1 na 2800 kor.,

2. realność obj. lwh. 210 na 4410 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1. 2130 kor. 33 hal., ad 2) 2940 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Chodorów, dnia 30 listopada 1911.

(13817 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

Licytacye:

Poniedziałek 11 grudnia 1911 od 10 do 12 godz. przed południem: przybory szkolne, towary galanteryjne, parasole, laski, 20.000 arkuszów białego papieru, towary żelazne, 60 krzeseł, zegar, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała, hegary, opaski przepuklinowe, aparaty inhalacyjne, maszyny introligatorskie, żelazka do prasowania, kapelusze, fasony filcowe, słomkowe, towary nożownicze, maszyna do szycia, skrzypce, fortepian, dywany, obrazy, meble domowe.

Wtorek 12 grudnia 1911 od 10 do 12 godz. przed południem: meble mahoniowe, dywany perskie, obrazy olejne, maszyna do szycia, fortepian, rogi jelenie, gramofon, krajobrazy, lampa, urządzenie mleczarni, lodownia pokojowa, portyery, leksykon, lichtarze srebrne, zegarek srebrny z łańcuszkiem, zegarki i zwykłe meble i dywany.

Środa 13 grudnia 1911 od 10 do 12 godz przed południem: samowar, 125 klg. mąki, ubrania marynarkowe, kasa ogniotrwała, lampa, maszyna do szycia, zegar, poduszka, fortepian, dywan, oraz meble domowe.

Czwartek 14 grudnia 1911 od 10 do 12 godz. przed południem: maszyna do szycia, obraz, lustro, bufet, biblioteka, 9 tomów Weltgeschichte, dywany, ubranie, gramofon, kasa, zegarki, maszyna do pisania, sprzęty domowe, towary bławatne, oraz meble domowe.

Piątek 15 grudnia 1911 od 10 do 12 godz przed południem: meble, dywany, obrazy, zegar, książki, krajobrazy, maszyna do pisania, fortepian, maszyna do szycia, rower damski, lichtarze, rogi jelenie, portyery, gramofon.

Sobota 16 grudnia 1911 od 4 do 8 godziny wieczorem: maszyna do szycia, kufer, lampa, zegar, płótno, batystowa kapa, spodnie, obuwie, obrazy, para firanek, etażerka, ramy, lichtarze, 150 książek hebrajskich, futro, bekiesza, firanki, ramy do obrazów, budzik, zegarek, portyery, maszyna do glancowania kołnierzyków, gramofon, sukna, kilim, 30 miotełek ryżowych, oraz tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 4 grudnia 1911.

L. cz. E. 1026/11 (1) (13782 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Hanela, kupca w Ustrzykach, odbędzie się dnia 20 grudnia 1911 godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacya realności lwh. 124 gm. Jasień stanowiącej gospodarstwo wiejskie.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 400 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki, dnia 28 października 1911.

L. cz. E. 424/11 (13660)

Dnia 12 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29 odbędzie się licytacya realności lwh. 477 gm. Brustury, zawierającej około 16 morgów roli i sianożęci z domem mieszkalnym.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 10.494 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 6997 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kosów, dnia 4 listopada 1911.

L. cz. E. 1794/11 (4) (13634)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hip. we Lwowie, odbędzie się dnia 20 grudnia 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 38 w Brzeżanach licytacya realności lwh. 726 ks. gminy Brzeżany dłużnika Ignacego Moskwy własnej, składającemi się z pgr. lk. 60 (ogród) pb. 69/1, na której znajduje się dom mieszkalny Nr. 12 i 69/2 (budynek gospodarczy) wraz z przynależnościami opisanemi w protokole oszacowania E. 1794/11.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 16.000 kor., przynależności zaś na 1005 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 8502 kor. 80 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do ej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Brzeżany, dnia 23 października 1911.

L. cz. 4216 (13715)

Dnia 14 grudnia b. r. upływa termin do wnoszenia ofert na dostawę materyału szewskiego i przędzy, a dnia 15 grudnia dnia termin dla wnoszenia ofert na dostawę materyału tartego dla c k. Zakładu kary dla mężczyn we Lwowie w roku 1912.

C. k. Zarząd Zakładu kary dla mężczyzn.

Lwów, dnia 30 listopada 1911.

L. W. 160.838/1911 (13809 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Wydział krajowy rozpisuje niniejszem na dostawę odzieży dla stacyi szupasowych we Lwowie, Krakowie i Przemyślu licytacyę za pomocą pisemnych ofert, które najdalej do 30 grudnia 1911 wnieść należy dla stacyi szupasowej lwowskiej do Wydziału krajowego, zaś dla stacyi szupasowej w Krakowie i Przemyślu do Wydziału powiatowego w Krskowie i Przemyślu, gdzie też bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można.

We Lwowie, dnia 30 listopada 1911.

Piotrowski w. r.

L. cz. E. 1106/11 (13781 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Icka Husaka gospodarza w Hoszowczyku, zastąpionego przez adw. dr. Schaffera w Ustrzykach, odbędzie się dnia 30 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. celem zniesienia spółwłasności licytacya realności wiejskiej lwh. 21 gm. Hoszowczyk z budynkami, która nie wywiera wpływu na ciążące na tej realności ciężary i prawa, a będące własnością Jeka Husaka w 3/6 i niel. Michała, Anny, Waśka i Maryi Faryszowskich po 1/4 z 3/6 części.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2093 kor. 72 hal.

Najniższa cena wynosi 2093 kor. 72 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół oceniania) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki, dnia 1 listopada 1911.

L. cz. E. 1821/11 (10) (13700)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 grudnia 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. 6 odbędzie się licytacya 5/8 części realności lwh. 72 gm. Chlebowice wielkie, Stefana Gryglewicza własnych, 3/8 części realności lwh. 97 tejże ks. gr. Pylypa Wasylyka własnych i całej realności lwh. 499 tejże ks. gr. Pierwsza realność składa się z parc. bud., na której stoi chata lepianka i dwa budynki ekonomiczne i z 6 parc. grt., roli i ogrodu, o powierzchni 65 ar. 67 m². Realność lwh. 97 składa się z parc. bud., na której stoi murowana chata i 3 budynki ekonomiczne, tudzież z 17 parc. grt, ogrodu, roli i łąki, o obs. 7 ha. 44 ar. 84 m². Realność lwh. 499 składa się z parc. bud., na której stoi chata lepianka i 3 budynki ekonomiczne i z 8 parc. grt. roli i ogrodu o obsz. 5 ha. 5 ar. 4 m².

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione następująco: 5/8 części lwh. 72 na 1800 kor., 3/8 części lwh. 97 na 5535 kor., a realność lwh. 499 na 14.800 kor.

Najniższa cena wynosi ad lwh. 72 kwotę 1200 kor., ad lwh. 97 kwotę 3690 kor. a ad lwh. 499 kwotę 9866 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu

niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bóbrka dnia 17 listopada 1911.

L. cz. E. 114//11 (7) (13807 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 28 grudnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 1591, 514 i 697 ks. gr gm. Zbaraż w skład których wchodzą pbud. lkat. 364, 365, 366 i 369 gm. Zbaraż, tworzące jeden nierozdzielny kompleks o łącznej powierzchni 777 m.².

Na północnej przestrzeni powyższego kompleksu parcel jest wybudowana na przestrzeni 108 m.² piwnica (sutereny) o 2 przedziałach, fundamencie betonowym, ścianach i podłodze betonowej, suficie żelazno-betonowym.

Na południe od tej piwnicy jest pobudowany na przestrzeni 375 m.² młyn i elektrownia, mieszczące w sobie halę maszynową, z maszyną parową i małą dynamo maszyną, rozdzielnicę, akumulatornię i studnię 24 m. głęboką w końcu motor ssąco-gazowy z fabryką wody sodowej.

Urządzenie młyna stanowią: 3 stolicy walcowe „Seck", 1 młyn uniwersalny żelazny „Seck". 1 para kamieni francuskich, 2 pary kamieni rossyjskich, 2 halendry „Kaspar", 1 prośniak, 1 ex haustor, 1 elewator podwójny i 9 pojedynczych, 1 aspirator, 2 filtry ssące, 3 pary sit centryfugalnych, 6 ślimaków, 1 maszyna do mieszan a mąki, 1 cylinder z bębnem sitowym.

Urządzenie elektrowni: dynamo maszyna o zmiennem napięciu do ładowania akumulatorów, służąca również do wytwarzania prądu świetlnego 2×120 Volt, baterya akumulatorów systemu „Tudor".

Z rozdzielnicy prowadzą przewody prądu ku zachodniej ścianie budynku, skąd prowadzą do trzech punktów zasilających znajdujących się w rynku, z tych trzech punktów zasilczych, rozchodzi się następnie sieć przewodów rozdzielczych po wszystkich ulicach miasta i przedmieść, na tychże rozmieszczone jest oświetlenie elektryczne ulic i placów, na które składają się: 9 lamp refermowych, czterysta (400) świecowych i 112 lam żarowych 25 świecowych.

Oświetlenie publiczne załączone bywa centralnie i stanowi 8 grup.

Na wschód od powyższego budynku jest wymurowany komin 30 m. wysoki o obwodzie 9. m. 80 cm. u dołu.

Na wschodniej stronie kompleksu powyższych parcel jest pobudowany na przestrzeni 100 m.² budynek administracyjny, stanowiący w północnej części pomieszkanie o 2 pokojach i kuchni, zaś w południowej części magazyn.

Wystawione na licytacyę nieruchomości powyższe wraz z przynależnościami są ocenione na 207.810 koron.

Najniższa cena wynosi 103.905 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Niniejszem zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. p.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych wyżej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zbaraż, dnia 31 października 1911.

Rozmaite obwieszczenia.

(13786 2—3)

Ogłoszenie.

P. dr. Michał Piechowicz wpisany został na listę adwokatów z siedzibą urzędową w Drohobyczu.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Sambor, dnia 22 listopada 1911.

L. cz. 20.260/pr. (13719 2—3)

Obwieszczenie.

Na mocy § 15 ordynacyi wyborczej powiatowej rozpisuje się nowe wybory do Rady powiatowej w powiecie nadwórniańskim i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 23 stycznia, dla grupy gmin miejskich na 24 stycznia, dla grupy najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu na 25 stycznia, dla grupy większych posiadłości na 26 stycznia 1912.

Wybory te odbędą się w miejscach ustawą przepisanych (§ 12, 13, 14 ord. wyb. pow.).

Wyborcom wydane będą karty legitymacyjne, zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej w powiecie nadwórniańskim wybierają:

grupa większych posiadłości pięciu (5) członków;

grupa najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu dwóch (2) członków;

grupa miast i miasteczek siedmiu (7) członków;

grupa gmin wiejskich dwunastu (12) członków.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30 listopada 1911.

L. cz. C. II. 307/11 (1) (13803)

Edykt.

Przeciw Tomaszowi Wyjasowi po Józefie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Jana Wyjasa pozew o zapłatę 550 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy procesowej na dzień 1 grudnia 1911 o godz. 9 rano, b. Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Tomasza Wyjasa ustanawia się p. dr. Strowskiego adw. w Tyczynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Tomasza Wyjasa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tyczyn, dnia 18 listopada 1911.

L. cz. C. II. 309/11 (1) (13804)

Edykt.

Przeciw Zofii Szpalowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Grzegorza Bazana pozew o 695 kor. 30 hal z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy procesowej na dzień 1 grudnia 1911 o godz. 9 rano, b. Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Zofii Szpalowej ustanawia się p. dr. Strowskiego adw. w Tyczynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Zofię Szpalową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tyczyn, 17 października 1911.

L. cz. Cw. X. 1244/11 (5) (13686)

Edykt.

Przeciw Israelowi Nüssenowi 2 im. Einfeldowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Dawida Schwarzwalda kupca we Lwowie pozew o 1700 kor. zpn

Na podstawie pozwu tego wydany został nakaz zapłaty z dnia 19 kwietnia 1911 l. cz. Cw. X. 1244/11 (5).

Celem strzeżenia praw Israela Nüssena 2 im. Einfelda ustanawia się p. dr. Abrahama Landesa adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Israela Nüssena 2 im. Einfelda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział X.

Lwów, dnia 19 listopada 1911.

L. cz. Cg. I. 170/7 (27) (13500)

Edykt.

Przeciw Aleksandrowi Krzanowskiemu i Maryi Michalinie Krzanowskiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Barucha Holländra i Szymona Samuelego wniosek egzekucyjny o ściągnięcie 6818 kor. 50 hal. zpn.

Na podstawie wniosku wydano uchwałę egzekucyjną dnia 8 maja 1909 Cg. I. 170/7.

Celem strzeżenia praw Aleksandra i Maryi Krzanowskich ustanawia się p. dr. Romana Sichrawę adw. w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Aleksandra i Maryę Krzanowskich w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Nowy Sącz, 11 listopada 1911.

L. cz. Cw. X. 3919/11 (1) (13685)

Edykt.

Przeciw dr. Edwardowi Lilienowi adw. we Lwowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego handlowego we Lwowie przez Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie filię we Lwowie pozew o 5000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wydany został nakaz zapłaty z dnia 20 listopada 1911 l. cz. Cw. X. 3919/11.

Celem strzeżenia praw dr. Edwarda Liliena ustanawia się p. dr. Józefa Kibitza adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie dr. Edwarda Liliena w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział X.

Lwów, dnia 20 listopada 1911.

L. cz. C. II. 83/11 (5) (13599)

Edykt.

P. Stanisławowi Pytkowi z Lubomierza w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Wiśniczu (Tomasz Piechnik z Żerosławic i Stanisław Pytko o 400 kor. zpn., ma być doręczony wyrok z dnia 19 kwietnia 1911 l. cz. C. II. 83/11 (3), którym został Stanisław Pytko skazany na zapłacenie Tomaszowi Piechnikowi kwoty 400 kor. zpn.

Ponieważ niewiadomo gdzie Stanisław Pytko obecnie przebywa, ustanawia się dlań w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. Marcina Galasa wójta w Lubomierzu.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wiśnicz, dnia 25 listopada 1911.

L. cz. Cw. 857/11 (1) (13650 1—3)

Edykt.

Przeciw Chaimowi Gniwischowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Leizera Amsterdama pozew o nakaz zabezpieczenia 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zabezpieczenia 20 października 1911.

Celem strzeżenia praw Chaima Gniwischa ustanawia się p. dr. Neubergera adw. w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Chaima Gniwischa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Nowy Sącz, 20 października 1911.

L. cz. C. II. 479/11 (1) (13755)

Przeciw Janowi Węgrzynowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Kazimierza i Antoninę Pilawskich pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 18 grudnia 1911 o godz 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jana Węgrzynowskiego ustanawia się p. A. Kosińskiego adw. w Brzozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 17 listopada 1911.

L. cz. C. III, 452/11 (2) (13699)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Fedkowi Woźnemu wniosła do sądu Sara Rachela Jary pozew o 400 kor. zpn., na który wyznaczono audyencyę na dzień 25 października 1911 o godz. 9 rano, sala 3.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanowiono dr. Hellera.

Sąd powiatowy.

Przemyśl, 1 października 1911.

L. cz. C. II. 397/11 (1) (13757)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Antoniemu Mokrzyckiemu z Budzanowa, wniosła nieletnia Stefania Mokrzycka z Budzanowa pozew o alimentacyę.

Rozprawa odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godz. 8 rano, b. Nr. 6.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Jan Mokrzycki z Budzanowa będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Budzanów, dnia 27 listopada 1911.

L. cz. C. III. 385/11 (1) (13451)

Przeciw Pawłowi Przybyłowiczowi i spóln., którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Wojciecha Kordzikowskiego w Kobyliance pozew o 400 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 20 grudnia 1911 o godz. 9 rano w tut. sądzie, sala rozpraw Nr. 7.

Celem strzeżenia praw Pawła Przybyłowicza ustanawia się p. dr. Milleta adw. Gorlicach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Gorlice, dnia 20 listopada 1911.

L. cz. C. II. 402/11 (1) (13758)

Przeciw nieobecnemu Wincentemu Wilowskiemu z Budzanowa wniosła Julia z Dymińskich Wilowska z Budzanowa pozew o alimentacyę.

Rozprawa odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godz. 8 rano, b. Nr. 6.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kurator Antoni Witomski z Budzanowa będzie go zastępował, dopóki w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Budzanów, dnia 29 listopada 1911.

L. cz. C. I. 268/11 (3) (13793)

Edykt.

Przeciw Franciszkowi Kornasowi z Ulanicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dynowie przez Marcina Kornasa z Ulanicy pozew o uznanie i wpis prawa własności 4/20 części realn. lwh. 121 i 4/60 części realn. lwh. 122 gm. Ulanica.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 2 stycznia 1912 o godz. 11 rano, b. Nr. 5.

Celem strzeżenia praw Franciszka Kornasa ustanawia się p. adw. dr. Bernfelda w Dynowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Franciszka Kornasa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dynów, dnia 2 grudnia 1911.

L. cz. C. III. 387/11 (13778)

Edykt.

Przeciw Agacie i Walentemu Waleryanowiczom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do ts. sądu przez Wigdora Heringfassa i sp. pozew o zniesienie współwłasności realności w Żurawie.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 14 grudnia 1911.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. Goldgarta w Tarnobrzegu kuratorem, który zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnobrzeg, dnia 9 listopada 1911.

L. cz. Cw. III. 3945/11 (1) (13690)

Edykt.

Przeciw Wasylowi Hołod, przedtem w Dźwinogrodzie zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Towarzystwo handlowe w Bóbrce pozew o 580 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty do Cw. III. 3945/11 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Dawida Heschelesa we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział III.

Lwów, dnia 21 listopada 1911.

L. cz. C. II. 423/11 (13800)

Edykt.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Maryi z Murmyluków Szewczuk, której miej-

sce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sniatynie przez Petra Szewczuka, Jakowa, rolnika w Widynowie pozew o uznanie i wpis prawa własności do niewydzielonej połowy realności objętej wyk. hip. l. 292 gm. kat. Orelec z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 6 grudnia 1911 o godz. 9 rano, b. Nr. II.

Celem strzeżenia praw pozwanej Maryi z Murmyluków Szewczuk ustanawia się p. dr. Goldstauba adw. w Sniatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sniatyn, dnia 25 listopada 1911.

L. cz. Cg. I. 479/11 (1) (13828)

Przeciw Józefowi Rejmanowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Katarzynę Bytnar pozew o 1400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została I. audyencya na dzień 7 grudnia 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Józefa Rejmana ustanawia się p. dr. Herzhafta adw. w Rzeszowie, kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Rejmana w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 4 listopada 1911.

Księgi gruntowe.

(13818)

Obwieszczenie
dotyczące
założenia na nowo księgi gruntowej.

Wskutek uchwały Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 4 maja 1911 l. cz. Prez. 6661 (19 R/11), zatwierdzonej przez c. k. Ministerstwo sprawiedliwości nastąpić ma założenie na nowo księgi gruntowej dla gminy katastralnej Kraków V. Kleparz w powiecie sądowym krakowskim.

Dochodzenia, które w tym celu będą przedsięwzięte, rozpoczynają się dnia 20 grudnia 1911 w Krakowie, ul. Grodzka l. 60, I. piętro, oficyny.

Wszyscy posiadacze nieruchomości znajdujących się w gminie katastralnej, wierzyciele hipoteczni i inne osoby, które mają interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania i w uporządkowaniu stanu ciężarów, mogą zgłosić się i podać wszystko, co okaże się przydatne dla wyjaśnienia stanu rzeczy, oraz dla ich ochrony praw.

W międzyczasie będzie kopia mapy wraz z wykazem wszystkich nieruchomości i wykazem posiadania katastralnego każdego poszczególnego posiadacza tudzież wraz z innymi wyciągami z katastru w biurze komisyi w Krakowie, ul. Grodzka l. 60 I. piętro, oficyny, wyłożona, a każdy może tam przeglądnąć powyższe materyały.

Gdyby w toku dochodzeń okazało się, że części składowe pewnego ciała hipotecznego leżą w innej gminie katastralnej, natenczas w razie potrzeby obejmie się dochodzeniami równocześnie także odnośne poboczne części składowe.

Kraków, dnia 20 listopada 1911.
C. k. komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych.

Upadłości.

L. cz. S. 1/6 (228) (13731)

W konkursie Towarzystwa handlowego w Sanoku wystąpił zarządca masy konkursowej dr. Afenda z wnioskiem, ażeby wierzytelność masy konkursowej przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Janowi Maćkiewiczowi w kwocie 400 kor., którą tenże jako obowiązany do dopłaty dodatkowych dwóch udziałów masie konkursowej zapłacić winien, z majątku masy konkursowej wyeliminować.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku przez ogół wierzycieli wyznacza się audyencyę na dzień 12 grudnia 1911 o godzinie 10 przed południem w c. k. Sądzie obwodowym w Sanoku.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 25 listopada 1911.

L. cz. S. 2/8 (45) (13564)

W konkursie Goloy Fink wyznacza się audyencyę do rozprawy celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy i jego zastępcy do wynagrodzenia i wzrostu poniesionych wydatków na dzień 12 grudnia 1911 godzina 9 przed południem w c. k. Sądzie w Sanoku w biurze Nr. 12.

Na audyencyę tę zaprasza się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 25 listopada 1911.

L. cz. S. 7/11 (6) (13681 2—3)

Na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 9 października 1911 wierzycieli masy rozbiorowej Bernarda Grossmanna p. dr Jana Strzemieńskiego, adwokata krajowego we Lwowie, tymczasowo ustanowionego zawiadowcę masy, zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych, a zastępcą zawiadowcy masy ustanawia się p. dr. Kazimierza Wojakiewicza, kandydata adwokatury we Lwowie.

Nowo ustanowionego zastępcę zawiadowcy masy p. dr. Kazimierza Wojakiewicza wzywa się, ażeby do dni 14 jawił się u komisarza sądowego (biuro Nr. 20) celem złożenia przyrzeczenia sumiennego spełniania obowiązków ciężących na nim w myśl ord. konkursowej.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 13 października 1911.

Konkursa.

(13716 2—2)

Konkurs.

Gmina Kańczugi rozpisuje konkurs na posadę weterynarza miejskiego z terminem do wnoszenia podań do dnia 30 grudnia 1911.

Płaca roczna 1600 kor.

Kańczuga, dnia 1 grudnia 1911.
Zwierzchność gminy Kańczugi.
Burmistrz: P. Swistek.

L. 306 (13672 3—3)

Konkurs

W kancelaryi c. k. Uniwersytetu lwowskiego jest do obsadzenia posada kancelisty z poborami XI. klasy rangi.

Do obowiązków kancelisty należą przedewszystkiem prace zwykłe urzędników pomocniczych, oprócz tego także i inne prace kancelaryjne, które polecą mu przełożeni. Powinien on przytem dostatecznie znać rachunkowość i przepisy o urzędowaniu Uniwersytetów, tudzież być uzdolnionym do mniejszych prac koncepttowych.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania do Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie, a to jeżeli znajduje się już w służbie publicznej za pośrednictwem swej władzy przełożonej i przedłożyć w tych podaniach potrzebne dowody co do swego wieku i stanu, dotychczasowego zajęcia i uzdolnienia, tudzież dowód ukończonych studyów gimnazyalnych i dokładnej znajomości tak obu języków krajowych, jak i języka niemieckiego.

Wreszcie zwraca się uwagę, że po myśli reskryptu Ministerstwa wyznań i oświaty z 25 marca 1908 l. 39.491 i Dz. rozp Nr. 25 pierwszeństwo do otrzymania tej posady mają wysłużeni podoficerowie c. i k. armii, posiadający certyfikat uprawnienia i warunki konkursem objęte, a dopiero w braku kandydatów posiadających certyfikat i wyż podane warunki, mogą być uwzględnieni i inni kandydaci.

Podania mają być wniesione najpóźniej do dnia 15 stycznia 1912.

Lwów, dnia 28 listopada 1911.
Z Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie.
L. Finkel.

L. 4335/11 (13671 1—2)

Konkurs.

Dnia 31 grudnia 1911 upływa termin do wniesienia podań na posadę dozorcy więzi przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn we Lwowie wedle konkursu z dnia 29 listopada 1911 l. 4335/11 w „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszonego.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary.
Lwów, dnia 29 listopada 1911.

L. 289 (13808 1—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady mechanika przy zakładzie fizyologii Wydziału lekarskiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie, rozpisuje się ponowny konkurs z terminem wnoszenia podań do dnia 15 stycznia 1912.

Do posady tej przywiązana jest płaca i dodatek aktywalny oraz prawo do dalszego awansu unormowane ustawą z dnia 25 września 1908 l. 204 Dz. p. p. i rozp. wszystkich Ministerstw z dnia 22 listopada 1908 Nr. 234 Dz. p. p. i wreszcie ubranie służbowe.

Ubiegający się o tę posadę, prócz zwykłych czynności mechanika, będzie obowiązany do wykonywania wszelkich czynności poleconych mu przez Dyrektora Zakładu.

W podaniu swem winni kandydaci wykazać:

1. znajomość języka polskiego w mowie i piśmie,
2. fizyczne uzdolnienie do pełnienia swych obowiązków, a to przez przedłożenie świadectwa lekarskiego,
3. wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie i krótki opis życia (curriculum vitae),
4. dowód zawodowego wyszkolenia jako mechanik.

Podania należy wnosić w terminie wyżej podanym do Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie, przyczem się zauważa, że kandydaci pozostający w służbie publicznej, są obowiązani wnosić swe podania za pośrednictwem swej Władzy przełożonej

Wreszcie zwraca się uwagę, że po myśli ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. pierwszeństwo do otrzymania tej posady mają wysłużeni podoficerowie c. i k. armii, posiadający certyfikat uprawnienia, a dopiero w braku kandydatów posiadających certyfikat i wyż podane warunki, mogą być uwzględnieni inni kandydaci.

Z Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie.
Dr. L. Finkel.

L. 336 (13830)

OGŁOSZENIE.

Zarząd Uniwersytetu lwowskiego ma zamiar wynająć w najbliższej przyszłości dla celów naukowych Uniwersytetu dom czynszowy położony o ile możności w bliskiem sąsiedztwie Uniwersytetu.

Reflektanci raczą przedłożyć najpóźniej do 15 grudnia b. r. szczegółowe oferty, które wnieść należy do Rektoratu.

We Lwowie, dnia 4 grudnia 1911.
Rektor c. k. Uniwersytetu:
L. Finkel.

L. 19548/IV. (13810 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę c. k. inspektora szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi w IX. klasie rangi.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. p. p. L. 175, a mianowicie 2800 koron rocznej płacy i 960 kor. dodatku aktywalnego, a nadto odpowiedni ryczałt na objazdy.

O uzyskaniu w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim stanowią §§ 2 i 6 ustawy z 19 września 1898 Dz. p. p. L. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 Dz. p. p. L. 55.

Kandydaci zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Ministerstwa robót publicznych, a zaopatrzone w krótki opis życia i studyów, metrykę chrztu (urodzenia) świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić do końca grudnia b. r. na ręce c. k. Rady szkolnej krajowej.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej mają nadto dołączyć świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną, a określające cel dla którego je wydano. Kandydaci pozostający w czynnej służbie państwowej lub krajowej, winni wnieść odnośne podanie na ręce przełożonej władzy.

Celem uzyskania niniejszej posady mają nadto kandydaci wykazać się egzaminami z odbytych studyów technicznych, tudzież dłuższą praktyką zawodową.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata Radzie szkolnej krajowej.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 29 listopada 1911.

Wyroki prasowe.

Zl. 271 (13535)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1911, Pr. IX 131/11, die Weiterverbreitung der Nummer 266 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 17 November 1911 wegen der Stellen von „Nell'ora presente“ bis „che e il nome nostro!“ des Appells: „Triestini!“; von „Trieste ha anch'essa“ bis „della Nazione italiana“ des Artikels: „Il soccorso di tutti gli italiani alle famiglie dei combattenti“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1911, Pr. IX. 132/11, die Weiterverbreitung der Nummer 286 der Zeitschrift: „L'Emancipazione“ vom 18 November 1911 wegen der Artikel: „Il presidente dei ministri conte Stürgkh restaura l'assolutismo!“; „La revisione del censimento anche a Gorizia“; „Per le famiglie dei caduti a Tripoli“ in den Stellen von „Le terre italiane“ bis „feriti in guerra“ und von „Sara questa“ bis „gloria nazionali“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1911, Pr. IX. 133/11, die Weiterverbreitung der Nummer 2257 der Zeitschrift; „Il Lavoratore“ vom 18 November 1911 wegen der Stellen von „Mercoledi alla camera“ bis „tumutuante per fame“ und von „E forse quell'invettiva“ bis „indiretti alleati“ des Artikels: „La dittatura degli affamati“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 22 November 1911, Pr. IX. 134/11, die Weiterverbreitung der Nummer 1502 der Zeitschrift: „Il Corso“ vom 18 November 1911 wegen der mit „Il sogno del direttore del Ginnasio“ betitelten Illustration nach § 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 20 November 1911, Pr. 31/11, die Weiterverbreitung der Nummer 43 der Zeitschrift: „La Fiamma“ vom 18 November 1911 wegen der Stellen von „e allora si passi“ bis „nulla da fare“ des Artikels: „Azione diretta“; von „ari a Trieste e a Pola“ bis „fuori del pensiero italiano“ des Artikels: „Un Appello che stona“ nach § 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 20 November 1911, Pr. 66/11, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Der Weckruf“ vom 19 November 1911 wegen des Artikels: „Gleiches Recht für Alle“ in der Stelle von „Daß eine solche zumeist noch“ bis „niemals verzeichlich erscheinen“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Jungbunzlau dim hat mit dem Erkenntnisse vom 23 November 1911, Pr. 25/11, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Obrana lidu“ vom 24 November 1911 wegen der Stelle von „Varujte kazdeho“ bis „nechodilo“ des Artikels: „Bratri a sestry“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 272 (13603)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1911, Pr. VII. 71/11, die Weiterverbreitung der Nummer 56 der Zeitschrift: „Mir“ vom 25 November 1911 wegen der Stellen von „Kakor se cuje“ bis „proti drugemu nahujskati“ und von „G. dopisnika in druge zaupnike“ bis „Ured“ der Notiz: „Iz Rozeka“ nach § 487 und 488 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 22 November 1911, Pr. IX. 137/11, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „La Tribuna Illustrata“ vom 9—12 November 1911 nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 22 November 1911, Pr. IX. 135/11, die Weiterverbreitung der Nummer 113 der Zeitschrift: „La Coda del Diavolo di Trieste“ vom 18 November 1911 wegen der Stellen von „Da qualche tempo“ bis „delle dattilografe“, von „Il signor W.“ bis „leggi della morale“, von „Intanto noi“ bis „uffici di Polizia“ des Artikels: „Inaudito!“; des Artikels: „Sapevamcelo“; der Illustration auf Seite 2 samt Text von „Flirt con una“ bis „anca le colombe“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1911, Pr. I. 460/11, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der Zeitschrift: „Za stara prava“ vom 15 November 1911 wegen der Stellen von „To ovsem jsou“ bis „napovrch“, von „Nu ovsem, zijeme“ bis „jsou to advokati“ und von „Z toho oni ziji“ bis

„żurnalistika“ des Artikels: „Beseda“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1911, Pr. 109/11, die Weiterverbreitung der Nummer 138 der Zeitschrift: „Aussig-Karbitzer Volkszeitung“ vom 22 November 1911 wegen des Artikels: „Zur Czechisierung der Finanzwache in Aussig“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1911, Pr. 71/11, die Weiterverbreitung der Nummer 140 der Zeitschrift: „Nova doba“ vom 22 November 1911 wegen der Stelle von „Naproti dverim“ bis „nechrozene presvedceni“ des Artikels: „Z denniku vojenskeho vezne“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 23 November 1911, Pr. I. 115 11, die Weiterverbreitung der Nummer 133 der Zeitschrift: „Moravsky venkov“ vom 23 November 1911 wegen der Aufschrift: „Cetnicka... vlada v klerikalnim kroji“ und der Stelle von „Obrazek tento nad slunce“ bis „sikovatele na obcich“ desselben Artikels nach § 488 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 2 November 1911, Pr. I. 118 11, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Vorwärts“ vom 23 November 1911 wegen der Stelle von „Wir haben eigentlich“ bis „des Kronprinzen“ des Artikels: „Eine Rede Dr. Renners im Auslande“ nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 23 November 1911, Pr. I. 117/11, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Moravsky buditel“ vom 23 November 1911 wegen der Stelle von „ze svati jsou povazovani“ bis „byvaji za svate prohlasovani“ des Artikels: „Besidka — Jan Sarkander rubin Moravy“ nach § 303 St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 23 November 1911, Pr. I. 116/11, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Zajmy textilniku“ vom 23 November 1911 wegen der Stellen von „Rozumi se“ bis „vsem zne usnadnovali“ und von „V Semitech dne“ bis „zdrzovoli se cele dny“ des Artikels: „Mame jiz vybrano na hlavnich bitevnich carach“ nach § 488 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Znaim hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1911, Pr. V. 24 11, die Weiterverbreitung der Nummer 93 der Zeitschrift: „Znaimer Wochenblatt“ vom 22 November 1911 wegen des Artikels: „Eine deutsche Mahnung“ in der Stelle von „Die einen harten“ bis „führen haben“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 275 (13677)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1911, Pr. I 461/11, die Weiterverbreitung der Nummer 42 der Zeitschrift: „Zadruha“ vom 24 November 1911 wegen der Stellen von „Skutecnost jest“ bis „prochazi pan vnik“ des Artikels: „Zo d'Axa: Cesta v Patersonu, Kap. Kralovrazdy“; von „Pan riditel“ bis „radeji puncosky“ des Artikels: „Puncochy a technika“; von „Kazdym novym“ bis „pusobi skodu“ des Artikels: „Kam. Gust Herve“ nach § 305, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1911, I. Pr. 464/11, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Praha VII“ vom 26 November 1911 wegen der Stellen von „Recnik prechazi“ bis „proletariat“ und von „A pri tom vladne“ bis „to nedovoli“ des Artikels; „Soudruha dra. Frantiska Soukupa socialisticke misie v Americe“ nach § 300 und 305 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1911, Pr. I. 463/11, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Rudy prapor“ vom 25 November 1911 wegen der Stelle von „V den snatku“ bis „socialnim demokratum“ des Artikels: „Z Brandysa n. L.“ in der Rubrik: „Dopisy“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1911, Pr. I. 462/11, die Weiterverbreitung der Nummer 325 der Zeitschrift: „Cech“ vom 25 November 1911 wegen der Stelle von „Velice smutnym ukazem“ bis „tohoto ustavu“ des Artikels: „Urednicka hlidka“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 28 November 1911, Pr. 50/11, die Weiterverbreitung der Nummer 53 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor“ vom 23 November 1911 wegen der Stellen von „O klerikalni povaze“ bis „vetry reakcnimi“ des Artikels: „Poznamky“; von „Vojensky raj“ bis „do styku“ und von „Mlady zivot“ bis „a zabavami“ des Artikels: „Vojensky raj“ nach § 64 und 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 27 November 1911, Pr. XI. 67/11, die Weiterverbreitung der Nummer 44 der Zeitschrift: „Svepomoc“ vom 22 November 1011 wegen des Artikels: „Nasi verejnosti na Olomucku“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 274 (13676)

Das k. k. Landes als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 20 November 1911. Pr. 67/11, die Weiterverbreitung der Nummer 611 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl“ vom 19 November 1911 wegen der Artikel: „Ist die Not der Pfarrersköchinnen am höchsten“ in den Stellen von „Daß das auf dem“ bis „sicher sein“, von „Wenn ein“ bis „davon machen“; „Das deutsche Volk und seine Kaisergeschlechter“ von „Man wird sich errinnern“ bis „Ende fand“ nach § 64 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1911, Pr. I. 465/11, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Dobra kopa“ vom 2 Dezember 1911 wegen der Illustration „Dobri Geografove“ samt Text von „A prosim Vas“ bis „na to se zeptam“ nach § 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1911, Pr. 16/11, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Napredajak“ vom 24 November 1911 wegen des Artikels: „Imamo biskupa“ in der Stelle von „Duh klerikalne politike“ bis „svoju krv lili“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 273 (13675)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkenntnisse vom 25 November 1911, Pr. 26/11, die Weiterverbreitung der Nummer 92, Beilage II, der Zeitschrift: „Mladoboleslavske listy“ vom 25 November 1911 wegen des Artikels: „Cteni o oficirech“ in den Stellen von „Narikame, ze“ bis „se rika“, von „Na zpusob prazskych“ bis „cilnic“ und von „ze prilepiti se“ bis „prazsky pepik“ nach § 488 und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, bestätigt.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 25 November 1911, Pr. I. 120/11, die Weiterverbreitung der Nummer 269 der Zeitschrift: „Rovnost“ vom 25 November 1911 wegen der Stelle von „tedy i“ bis „pana boha stydi“ des Artikels: „Stud nestydych“ nach § 122 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 25 November 1911 Pr. I. 119/11, die Weiterverbreitung der Nummer 46 der Zeitschrift: „Obchodni obzor“ vom 24 November 1911 wegen der Stelle von „tedy i“ bis „pana boha stydi“ des Artikels: „Stud nestydych“ nach § 122 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Troppau hat mit dem Erkenntnisse vom 25 November 1911, Pr. IX 19/11, die Weiterverbreitung der Nummer 269 der Zeitschrift: „Deutsche Wehr“ vom 24 November 1911 wegen der Stellen von „Czechisches Bier“ bis „unterbleiben müssen“, von „Nun müssen die Deutschen“ bis „Zwecke fördern“ und von „Eine reindeutsche Stadt“ bis „Es ist unerhört“ des Artikels: „Czechisches Bier im Deutschen Wigstadtl“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 25 November 1911, Pr. I. 105/11, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift; „Volkspresse“ vom 25 November 1911 wegen des Artikels, der den Streik der Sägearbeiter in Dorna behandelt, in der Überschrift und den Stellen von „die nun“ bis „nicht aufnehmen“, von „Es sind“ bis „Gesetzeshütern“ und von „Wir hallen“ bis „zu lassen“ nach § 209 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetze svom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 949/11 Stow. VII. 180 (13077)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 23 października 1911 wpisano w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i spodarczych, że 2 maja 1911 zawiązało się w Krzywczy nad Sanem na podstawie statutu z daty Dubiecko 2 maja 1911 stowarzyszenie pod firmą: „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Krzywczy nad Sanem, stow. zarejestr. z ogr. odpowiedzialnością“ po niemiecku: Creditverein für Handel und Gewerbe, registr. Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu zapomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Czas trwania przedsiębiorstwa nie jest ograniczony.

Dyrekcyę towarzystwa stanowią; 1. Benjamin Galler, 2. Józef Fuchs, kupcy i właściciele realności w Krzywczy jako dyrektorowie; 3. Jakób Galler, 4. Izask Zimmerman, kupcy i właściciele realności w Krzywczy jako zastępcy dyrektorów.

Firmę podpisywać będą w ten sposób, że dwaj dyrektorowie umieszczą swoje podpisy pod wyciśniętą stampilią lub napisaną firmą.

Udział członka stowarzyszenia wynosi 50 kor.

Członek stowarzyszenia jest odpowiedzialnym za zobowiązania stowarzyszenia do pięciokrotnej wysokości deklarowanego udziału. Zaproszenia na ogólne zgromadzenia nastąpią plakatami w siedzibie stowarzyszenia i ogłoszeniem w czasopiśmie „Samopomoc“ we Lwowie; wszelkie zaś ogłoszenia w temże czasopiśmie.

Przemyśl, 9 listopada 1911.

L. cz. Frm. 600/11 Sp. II. 165 (13238)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddziału A. wykreślono.

Siedziba firmy: Biały Kamień.

Brzmienie firmy: Jakób Zwerdling i Spółka w Białym Kamieniu.

Przedmiot przedsiębiorstwa: poddzierżawa prawa propinacyi w Białym Kamieniu

Skutkiem zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 9 września 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Złoczów, dnia 9 września 1911.

L. cz. Firm. 529/11 Rg. A. I. 93 (13237)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział A wykreślono:

Siedziba firmy: Żuków

Brzmienie firmy: Mechel Gelber.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrąb lasu i handel drzewem w Żukowie.

Skutkiem zwinięcia przemysłu,

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Złoczów, dnia 23 sierpnia 1911.

K. cz. Firm. 336/11 Pojed. I. 75 (13148)

Wykreślenie Firmy.

Z rejestru Oddział A. wykreślono:

Siedziba firmy: Jasienów polny.

Brzmienie firmy: Roman Krzysztofowicz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa gorzelni — skutkiem śmierci.

Dzień wpisu: 16 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.

Kołomyja, 16 października 1911.

L. cz. Firm. 938/11 Stow. VII. 12 (13234)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 23 października 1911 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków Stowarzyszenia bankowego dla handlu i przemysłu w Radymnie dnia 15 sierpnia 1911 zrezygnował z funkcyi dyrektora stowarzyszenia Abraham Demnitz i został wybrany jako zastępca dyrektora. Dalej, że na tem zgromadzeniu uchwalono zmianę §§ 13, 14, 15, 16, 18 i 26 statutu w sposób w protokole zgromadzenia z 15 sierpnia 1911 wykazany.

Przemyśl, 16 listopada 1911.

L. cz. Firm. 1260 Stow. IV. 290 (12960)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gródek Jagielloński.

Brzmienie firmy: „Spółka szewców w Gródku Jagiellońskim“ stowarzyszenie zarejestrowa z ograniczoną poręką

Data statutu: 20 sierpnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: zakupno na wspólny rachunek surowców, półfabrykatów, materyałów, maszyn i narzędzi potrzebnych do wykonywania przemysłu szewskiego i od sprzedawania ich wyłącznie członkom, dalej wyrób, lub nabywanie i dalsza sprzedaż na wspólny rachunek i niebezpieczeństwo wszelkiego rodzaju obuwia, oraz niemniej przyjmowanie i wykonywanie dostaw wojskowych w zakresie przemysłu szewskiego.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z 3 członków wybieranych przez walne zgromadzenie na przeciąg lat 3. Wybrani zostali: Tomasz Wierzbiński dyrektorem, Jan Lewkowicz kasyerem i Jakób Szturma kontrolorem, dwaj pierwsi majstrowie szewscy, zaś ostatni urzędnik miejski. wszyscy w Gródku Jagiellońskim.

Podpis firmy: pod firmą stowarzyszenia dwaj członkowie dyrekcyi kładą swe własnoręczne podpisy.

Ogłoszenia: uskuteczniane będą w dzienniku „Wiek Nowy“ wychodzący we Lwowie.

Udział członka: 50 koron.

Odpowiedzialność: ograniczona do jednokrotnej dalszej kwoty równającej się deklarowanego udziału.

Data wpisu: 27 września 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 25 września 1911.

L. cz. Firm. 161/11 Stow. III. 125 (12458)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sanok.

Brzmienie firmy: Polska Spółka handlowa Kram T. S. L. w Sanoku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Sanok, dnia 20 lipca 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno, wytwarzanie, lub wyrabianie towarów wszelkiego gatunku i sprzedawanie ich swym członkom za gotówkę tudzież wzniecanie oszczędności członków przez przyjmowanie i oprocentowanie wkładek,

Czas trwania jest nieograniczony.

Zarząd składa się z trzech członków: przewodniczącego, kasyera i kontrolora, których wybiera walne zgromadzenie z pomiędzy członków Spółki na propozycyę rady nadzorczej na trzy lata.

Pierwszymi członkami zarządu są: Józef Żachara profesor gimnazyum w Sanoku, dr. Emil Gaweł adwokat krajowy w Sanoku i Stanisław Krogulski nauczyciel szkoły wydziałowej w Sanoku.

Podpis firmy: Spółkę podpisywać będą członkowie dyrekcyi w ten sposób, że pod wyciśniętą pieczęcią firmową umieszczą dwaj dyrektorzy swe imię i nazwisko, lub też samo nazwisko.

Ogłoszenia zamieszczane będą w „Tygodniku Ziemi Sanockiej“ czasopiśmie wychodzącem w Sanoku.

Udziały członków: Każdy członek obowiązany jest złożyć jeden udział w wysokości 20 koron.

Odpowiedzialność ograniczona do dwukrotnej wysokości udziału t. j. że każdy członek ręczy za zobowiązania Spółki nie tylko swoim udziałem, lecz prócz tego jeszcze kwotą 20 koron.

Data wpisu: Sanok, dnia 26 sierpnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.

Sanok, dnia 24 sierpnia 1911.

L. cz. Firm. 238/11 Stow. II. 1199 (13018)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Rohatyn.

Brzmienie firmy: Towarzystwo eskontowe i handlowe w Rohatynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, w niemieckim: „Eskompt- und Handelsge-

sellschaft in Rohatyn, registrirte genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Data statutu 10 września 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie członkom stowarzyszenia potrzebnych im kapitałów do okrotu w gospodarstwie, handlu przemyśle i rzemiośle za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, jakoteż przyjmowanie wkładek oszczędnościowych.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: dr. Samuel Schauder, Ozyasz Teichmann i Marceli Lipiner jako dyrektorowie, Szymon Teichmann i Akiwa Wagschal jako zastępcy dyrektorów.

Podpis firmy (F. Z.) odbywać się będzie w ten sposób, że do firmy Towarzystwa przynajmniej dwóch członków dyrekcyi swoje podpisy dołącza.

Ogłoszenia umieszczane będą w jednej z polskich gazet lub czasopism lwowskich

Udział członków: Jeden udział wynosi 100 koron.

Odpowiedzialność: ograniczona do dwukrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 13 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 26 września 1911.

L. cz. Firm. 382/11 sp. I 75 a. (13149)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru Poj. I. 85 a. wykreślono:

Siedziba firmy: Żuków.

Brzemienie firmy: Berisch Krigil, sprzedaż napojów gorących w Żukowie — skutkiem zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 23 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Kołomyja, dnia 23 października 1911

L. cz. Firm 838/11 Rg. A. I. 58 (13374)

Wpis firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru dla firm spółkowych.

Siedziba firmy: Głęboka.

Brzmienie firmy: Dr. Tadeusz Moszyński i Spółka.

Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie rafineryi oleju skalnego.

Forma spółki: jawna spółka handlowa

Spólnicy osobiście odpowiedzialni (G.) Stanisław hr. Dunin Suligostowski, Genowefa hr. Dunin Suligostowska współwłaścicielka rafineryi w Głębokiej i dr. Tadeusz Moszyński właściciel kopalni we Lwowie ul. Romanowicza l. 9.

Upoważniony do zastępstwa dr. Tadeusz Moszyński wyłącznie.

Podpis firmy (F. Z.) w ten sposób, że uprawniony do zastępstwa pod brzmieniem firmy własnoręcznie takowe wypisze.

Data wpisu: 31 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Sambor, dnia 31 października 1911.

L. cz. Firm. 1471/11 Poj. I. 223 (13504)

Wykreślenie firmy.

Wykreślono w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Tarnopol.

Brzmienie firmy: Jan Götz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa prawa propinacyi miejskiej w Tarnopolu.

Wskutek zgaśnięcia prawa propinacyi

Dzień wpisu: 7 listopada 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.

Tarnopol, dnia 6 listopada 1911.

L. cz. Firm 998/11 Rg. A. I. 142 (13233)

Wpis firmy pojedynczego kupca

Wpisano do rejestru dla firm oddz. A.

Siedziba firmy: Wielkie Oczy.

Brzmienie firmy: Wyrab lasu i handel drzewem Selig Gottlieb w Wiel. Oczach;

Właściciel: Selig Gottlieb, kupiec w Wiel. Oczach.

Data wpisu: 6 listopada 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Przemyśl, 4 listopada 1911.

L. cz. Firm. 381 Stow. II. 1318 (13425)

Obwieszczenie.

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Dębica

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Dębicy, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili wskutek wykluczenia: Michał Rozmysłowski, zastępca przełożonego zarządu, oraz Piotr Hamala członek zarządu

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Wojciech Kołodziej, jako zastępca przełożonego zarządu, Marceli Nagawiecki i Władysław Mazur, jako członkowie zarządu.

Data wpisu: 28 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 28 października 1911.

L. cz. Firm. 730/11 Stow. I. 147 (13377)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gliniany.

Brzmienie firmy: Bank zaliczkowy w Glinianach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 13 października 1911 uchwaliło zmianę §§ 34, 53, 58 i 78 dotychczasowego statutu jak w przedłożonym protokole uchwał.

Data wpisu: 21 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy. Oddział II.

Złoczów, dnia 21 października 1911.

L. cz. Firm. 1258 Spk. Rg. C. 127 (13231)

Zmiany i dodatki do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Pierwsza austryacka fabryka konserw Zygmunta Ruckera, spółka z ogr. odpow. we Lwowie po niemiecku: „Erste oesterreichische Konservenfabrik Sigmund Rucker Gesellschaft mit beschränkter Haftung in Lemberg“.

Zmiana firmy: prostuje się niemiecką nazwę spółki na: „Erste oesterreichische Konservenfabrik Sigmund Rucker Gesellschaft mit beschränkter Haftung in Lemberg.

Dzień wpisu: 30 września 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 30 września 1911.

Ч. сп. Фірм. 472 Стов. III. 191 (13421)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарських.

Осідок стоваришеня: Тишиця.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Тишиці, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Зміна статуту: На загальних зборах 21 жовтня 1911 ухвалено зміну §§ 1, 3 і 68 статуту.

Дата впису: 10 жовтня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 14 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 619 Стов. IV. 268 (13543)

Впис фірми заробкового і господарського стоваришеня.

Вписано до реєстру зарібкових і господарських стоваришень.

Осідок стоваришеня: Костяшин.

Фірма звучить: Господарска Спілка, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою в Костяшині.

Дата статуту: 13 мая 1911.

Предмет підприємства: Цілию стоваришеня є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цілі буде стоваришене:

а) куповати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства, спільними силами лише своїх членів і лише в їх хосен,

б) будувати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наєм доми мешкальні, взглядно поодинокі мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) урядкувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насіня і инших землеплодів лише для своїх членів і лише в їх хосен,

г) продавати лише для своїх членів і лише в їх хосен торговлю средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займати ся перетворюванем продуктів господарских лише своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. д.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм,

е) урядкувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всїлякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів,

і) удїляти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу,

Час треваня: необмежений.

Дирекция складає з 3 членів На основательних зборах 13 мая 1911 вибрані зістали: Семен, Милик, справником, Павло Милик, касиєром і Іван Тарас, книговодцем, всї господари в Костяшині.

Підпис фірми: під фірмою стоваришеня підписи 2 членів управи.

Оголошеня поміщувані будуть на таблици на льокали стоваришеня або в однім з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Уділ членів: 10 кор.

Відвічальність: необмежена.

Дата впису: 22 вересня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 15 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 579/11 Стов. IV. 252 (13348)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру зарібкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: в Щирци.

в рубриці III. Господарска Спілка для збуту худоби, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Щирци.

Дата статуту: 16 цьвітня 1911.

Предмет підприємства:

1. продавати худобу лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,

2. удїляти лише своїм членам задатки на худобу і безроги, які мають бути спілкою продані,

3. закупувати лише для своїх членів і лише на їх рахунок худобу і безроги,

4. лише своїми членами доставлєну худобу і безроги в різних спілкою означених бити (різати) і мясо продавати,

5. згрошевлювати скіру і прочі відпадки матеряльу призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілці,

6. худобу, яку лише свої члени доставлять, а також худобу, яку спілка лише для своїх членів закупить, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду, а то в тій цїли, щоби спілка могла продавати матерял дозрілий і в часї до збуту відповідним,

7. приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів.

Особи, що не є членами стоваришеня суть виключені від участи в цілях стоваришеня і від користий, які випливають для членів з діяльности стоваришеня.

Час треваня: необмежений.

Дирекция зложена з 3 членів: справника, касира і книговодя, котрих вибирає Надзираюча Рада з поміж членів стоваришеня та предкладає Загальним Зборам до затвердженя і вибрані зістали: Михайло Підгірний, господар в Острові, яко справник, Петро Харак, господар в Острові, яко касиєр, Петро Курилас, урядник Товариства Каси задаткової в Щирци.

Підпис фірми: під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівєм важности зобовязаня стоваришеня.

Оголошеня поміщувані будуть на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня, або в одній, з львівских часописий, яку означить Надзираюча Рада.

Уділ членів 5 кор.

Відвічальність: не лише своїм уділом але кромі того також дальшою квотою до пятьразової висоти заявленого уділу.

Дата впису: 19 липня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 22 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 1383 Стов. IV. 306 (13140)

Впис фірми стоваришеня заробкового і господарского.

Вписано до реєстру стоваришень зарібкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Львів.

Фірма звучить: Краєвий Союз господарско-торговельних спілок, зареєстроване стоваришенє з обмеженою порукою, торговельний синдикат товариства „Сільский Господар“, по нїмецки: Landesverband der Landwirtschaft-Handelsgenossenschaften, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung, Handelssyndykat der Gesellschaft „Silskyj Hospodar“, po polsku: Krajowy związek gospodarczo handlowych spółek, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną porękę. syndykat handlowy towarzystwa „Silskyj Hospodar“.

Дата статуту: 27 червня 1911.

Предмет підприєства: цїлию товариства є: бути союзом господарско-торговельних спілок і инших господарских корпораций, а також піднести господарство, промисл і торговлю своїх членів і поліпшити їх добробит причім діяльність товариства обмежена лише і виключно до своїх членів з виключенєм всяких інтересів в хосен осіб, що не є членами товариства. Щоби ту цїль осягнути, товариство буде:

а) вести для своїх членів і лише в їх хосен торговлю предметами потрібними в рільнім і домашнім господарстві, та продуктами господарскими лише своїх і посередничити в тім для них,

б) удержувати склади (маґазини) господарских знарядів, навозів, збіжа, насіня і инших землеплодів, та предметів потрібних в рільнім і домашнім господарстві лише для своїх членів і лише в їх хосен,

в) займати ся перетворюванєм господарских продуктів лише своїх членів і лише в їх хосен,

г) займати ся доставою господарских продуктів для війска лише і виключно своїх членів і в їх хосен,

ґ) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів та удїляти лише своїм членам кредиту,

д) заступати союзні стоваришеня перед вла тями, займати ся їх орґанїзацією та технїчною контролею

Час треваня: необмежений.

Дирекция складає ся з 4 членів і 3 заступників. Вибрані зістали: др. Теофіль Кормош, адвокат в Перемишли, Іляріон Лїпецкий, начальник філії „Народної Торговлї“ в Перемишли, Денис Коренець, професор ґімн. в Перемишли і Сильвестер Герасимович, урядник у Львові, директорами а Ярослав Литвинович, директор краєвого Союза для збуту худоби і Алєксандер Гарасевич, учитель муж. сем. учит. у Львові, заступниками директорів.

Підпис фірми: підписує 2 членів дирекції коло фірми.

Оголошеня: в часописах через Раду Надзираючу означених.

Уділ членів 50 корон.

Відвічальність: 5 разова деклярованого уділу.

Дата впису: 25 жовтня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 3 жовтня 1911.

Ч. сп Фірм. 715 Стов. III. 322 (13544)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарobкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Миклашів.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Миклашові, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою.

Члени дирекції виступили: Максим Зелений і Василь Возьний.

Члени дирекції вибрані: поновно Максим Зелений і Михайло Сколоский.

Дата впису: 6 жовтня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 19 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 279 Стов. III. 274 (13419)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Скнилів.

Фірма звучить: Спілка господарско-торговельна „Єдність“ в Скнилові, стоваришенє зареєстроване з неограниченою порукою.

Член дирекції виступив: о. Володимир Держируки.

Членом дирекції вибраний: о. Тимотей Ковалюк,

Дата впису: 6 жовтня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 18 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 1278 Стов. II. 258 (13545)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарobкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Белз.

Фірма звучить: „Народний Дім“, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою.

Члени дирекції виступили: о. Володимир Ринявець, о Мирон Лазоришек, о. Лука Салук, Василь Гоца і Михайло Галан.

Члени дирекції вибрані: о. Іван Ковальский, о. Мирон Лазоришек, о. Лука

Салук, яко заступники: Василь Гоца, Теодор Ліськевич, Григорий Луцик.
Дата впису: 6 жовтня 1911.
Ц. к. Суд краевий яко торговельний Відділ IV.
Львів, дня 18 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 855 Стов. II. 341 (13418)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.
Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.
Осїдок стоваришеня: Жовква.
Фірма звучить: Товариство кредитове „Народний Дім", стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Жовкві
Зміна статуту: а то §§ 3 і 5 ухвалена на загальних зборах 14 марта 1911.
Дата впису: 6 жовтня 1911.
Ц. к. Суд краевий яко торговельний Відділ IV.
Львів, дня 19 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 461 Стов. III. 175 (13625)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.
Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.
Осїдок стоваришеня: Завишня.
Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Завишні, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.
Члени дирекциї виступили: Пилип Гудко, Іван Мусій, Іван Приступа
Члени дирекциї вибрані: тії самі на ново.
Дата впису: 10 жовтня 1911.
Ц. к. Суд краевий яко торговельний Відділ IV.
Львів, дня 14 вересня 1911.

L. cz. 999/11 Rj. A. I. 143 (13078)
Wpis firmy pojedynczego kupca.
Wpisano do rejestru dla firm oddz. A.
Siedziba firmy: Przemyśl.
Brzmienie firmy: Markus Eisner.
Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarów korzennych, tudzież wyszynk piwa i sprzedaż palonych napojów spirytusowych.
Właściciel: Markus Eisner.
Podpis firmy: Markus Eisner.
Data wpisu: 6 listopada 1911.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Przemyśl, 4 listopada 1911.

L. cz Firm. 1517 Rg. A. I. 320 (13142)
Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.
Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Lwów, ul. Sykstuska l. 49.
Brzmienie firmy: „Leopolia" dom eksportowy i importowy R. Jurkiewicz we Lwowie.
Przedmiot przedsiębiorstwa: wolny przemysł reklamowania towarów wszelkiego rodzaju ku ułatwieniu i popieraniu przywozu i wywozu towarów w kraju i zagranicą.
Właściciel: Romuald Jurkiewicz, dyrektor Towarzystwa współdzielczego kredytowego we Lwowie.
Dzień wpisu: 30 października 1911.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 23 października 1911.

L. cz. Firm. 239/11 Stow. I. 319 (13013)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Buszcze.
Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Buszczu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.
Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Wojciech Sołtys i Piotr Zamojski.
Członkowie dyrekcyi wybrani: Sylwester Maramorosz, jako przełożony zarządu i Ignacy Zamojski, jako członek zarządu.
Data wpisu: 27 września 1911.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Brzeżany, dnia 26 września 1911.

G. Z. Firm 1085 Rg. B. 8 (13227)
Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.
Eingetragen wurde im Register Abt. B. 8
Sitz der Firma: Lemberg.
Firmawortlaut: Ustredni Banka českych spořitelen Filiale in Lemberg.
Zweigniederlassung (Zw. N.): der in Prag mit der Firma Ustredni Banka českych spořitelen bestehenden Hauptniederlassung.
Abänderungen der §§ 5, 55, 7 u. 66 der Statuten.
Ausgetreten: aus dem Verwaltungsrate: In, Dr. Vladimir Srb.
Als Mitglied des Verwaltungsrates: In. Dr. Ladislav Pinkas.
Datum der Eintragung: 8 Oktober 1911.
K. k. Landes als Handelsgericht, Abteilung IV.
Lemberg, am 30 September 1911.

L. cz. Firm. 1471/11 Rg. A. II. 10 (13355)
Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.
Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych:
Siedziba firmy: Bochnia
Brzmienie firmy: Ch. L Forscher
Przedmiot przedsiębiorstwa: cegielnia parowa i fabryka dachówek.
Właściciel: Chaim Leib Forscher, właściciel cegielni w Bochni.
Dzień wpisu: 4 listopada 1911
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 21 października 1911.

L. cz. Firm. 1436 11 Rg. A. II. 11 (13354)
Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.
Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.
Siedziba firmy: Liszki.
Brzmienie firmy: Jakób Feltscher.
Przedmiot przedsiębiorstwa: przemysł wolny. kram towarów mieszanych.
Właściciel: Jakób Feltscher, kupiec w Liszkach.
Dzień wpisu: 4 listopada 1911.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 21 października 1911.

L. cz. Firm. 1166/11 Pojed. I. 206 (13430)
Wykreślenie firmy.
Z rejestru firm pojedynczych wykreślono.
Siedziba firmy: Biała, S. p. Tarnopol.
Brzmienie firmy: Leon Willner, przedsiębiorstwo gorzelni w Białej
Skutkiem wydzierżawienia tejże.
Dzień wpisu: 23 sierpnia 1911.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 21 sierpnia 1911.

L. cz. Firm. 316/11 Stow. C. 203 (13471)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm i stowarzyszeń.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Brigidau.
Brzmienie firmy: Spar und Darlehenskassenverein für Brigidau und Umgebung, stow. zarej. z nieogr, poręką
Członek dyrekcyi wystąpił: Henryk Kolb.
Członkiem dyrekcyi wybrany: Filip Manz, gospodarz w Brigidau, jako członek Dyrekcyi.
Data wpisu: 11 października 1911.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 7 października 1911.

L. cz. Firm. 631/11 (13151)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych.
Do rejestru firm pojedynczych wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Rzeszów.
Brzmienie firmy: L. Lifschütz i syn w Rzeszowie.
Zmiana firmy: A. Ch. Lifschütz, fabryka mydła i świec w Rzeszowie.
Wystąpił: jawny spólnik firmy i jej współwłaściciel Leib Lifschütz z Tyrawy wołoskiej.
Odtąd właścicielem sam Abraham Chaim 2 im. Lifschütz.
Dzień wpisu: 14 października 1911.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 14 października 1911.

L. cz. Firm. 705/11 (13150)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza w dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla Towarzystw zarobkowo-gospodarczych przy firmie „Spółka oszczędności i pożyczek", stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Turbii, że na walnem zgromadzeniu członków tegoż stowarzyszenia odbytem dnia 29 września 1911 r. wybrano Kaspra Paterka, rolnika w Turbii członkiem zarządu w miejsce zmarłego członka zarządu Tadeusza Kółko.
Rzeszów, dnia 21 października 1911.

Doniesienia prywatne.

L. 2895.

Ogłoszenie konkursu.

Zwierzchność gminna ogłasza, iż począwszy od I. półrocza roku szkolnego 1911/12 nadane będzie z fundacyi im. Józefa Kośvitzky'ego stypendyum w rocznej kwocie 583 kor. 30 hal, przeznaczone dla młodzieży, mającej się kształcić w rzemiośle.

Kandydat ma wykazać:

1. że jest synem mieszkańca Andrychowa, Roczyn, lub Targanic, pochodzenie nieślubne nie stanowi przeszkody,
2. ma złożyć dowody potrzeby wsparcia (świadectwo ubóstwa),
3. ma przedłożyć świadectwo uczęszczania do szkoły ludowej w Andrychowie,
4. ma wykazać się świadectwami, że robi celujące postępy w naukach i odznacza się pilnością i obyczajnością.

Ubiegający się o to stypendyum mają wnieść podania za pośrednictwem swej przełożonej władzy szkolnej do Zwierzchności gminnej w Andrychowie w terminie 30 dniowym, licząc od dnia umieszczenia konkursu w „Gazecie".

Andrychów, dnia 24 listopada 1911.

Burmistrz.

Stowarzyszenie „Czytelnia żydowska“ w Podhajcach zostało rozwiązane.

Wydział.

Konkurs.

W celu nadania posagu z fundacyi ś. p. Moschla Bombacha w kwocie 1260 kor. pannie wyznania mojżeszowego rozpisuje się niniejszem konkurs. Ubiegające się o posag dziewczęta mają dostarczyć legalnego dowodu: 1. na pokrewieństwo z fundatorem; 2. na nienaganny moralny żywot; 3. na ukończony 20 rok życia. Podania w powyższe dowody zaopatrzone należy wnieść najpóźniej do 31 grudnia 1911 na ręce dr. Oswalda Bergera, adwokata krajowego we Lwowie, ul. Brajerowska 6 jako egzekutora testamentu. Podania po terminie wniesione nie będą uwzględnione.

Lwów, w listopadzie 1911.

Egzekutorowie testamentu.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedojadło), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 537